Exchange copy

SVLT

English summary on p. I.

het driemaandelijks tijdschrift van de
Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen

DE EISON-FOTO
Een kritische kommentaar

p. 3

jaargang 5, nr. 18

SVL

juli / oktober 1986

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE
LUCHTVERSCHIJNSELEN
(opgericht in 1979)

SVL TIJDSCHRIFT

Direktie en Uitgave : Wim VAN UTRECHT

INHOUD

SVLT 5/18

ABONNEMENT

180,- BF voor 2 nummers
(steunabonnement vanaf 200,- BF)

Storting op PCR: 000-1194979-36
van: Wim van Utrecht
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

Een kruis in dit vakje ?

☐

Uw abonnement is ten einde!

COPYRIGHT

Alle correspondentie, vragen om informatie, bijdragen en persoonlijke waarnemingen moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OEVER 28, B-2000 ANTWERPEN

Een tijdschrift voor de studie van UFO-meldingen

Fonds JPTC → AANT

EDITORIAAL

In het vorig nummer van ons tijdschrift hebben wij onze plannen uiteengezet om tegen 1988-89 met een nieuwe uitgave te starten. Inmiddels werd beslist om dit voornemen ten uitvoer te brengen. Dit betekent dat er na dit nummer nog twee SVL-tijdschriften zullen verschijnen. Daarna gaan we van start met de publikatie van specifieke onderzoeksrapporten.

De laatste twee nummers van SVLT zullen in april en oktober van volgend jaar uitkomen. De lezer die met dit nummer aan een herabonnering toe is, dient er dus rekening mee te houden dat hij slechts twee nummers moet betalen (180,- BF) en niet het volledige bedrag van 360,- BF.

In het volgende en tevens voorlaatste tijdschrift brengen wij, op verzoek van verschillende lezers, een overzicht van de nog verkrijgbare oude nummer van SVLT. In datzelfde tijdschrift zullen benevens dit overzicht verbeteringen en aanvullingen verschijnen bij onze lijst van waarnemingen in SVLT 5/17. Ook zal in de rubriek "Recente Meldingen" aandacht worden besteed aan de "mysterieuze vuurbollen" die op 23 september het Westeuropese luchtruim doorkruisten. In verband daarmee verzamelen wij ooggetuigenverslagen van lezers die de gelegenheid hadden om dit spektakulaire verschijnsel waar te nemen. Uiteraard zijn wij ook geïnteresseerd in de getuigenissen van uw vrienden, kennissen of familieleden. Voor elke waarneming volstaat het om in het kort de waarnemingsomstandigheden te beschrijven en te vermelden in welke richting en op welke hoogte het verschijnsel zich bevond bij het begin én bij het einde van de waarneming. Het is wenselijk om een tekening van het waargenomene bij te voegen. Uw medewerking wordt zeer op prijs gesteld.

Wij rekenen erop dat u ons de komende jaren niet uit het oog verliest. De aangekondigde veranderingen betekenen geenszins het einde van onze aktiviteiten.

Wim VAN UTRECHT
(Antwerpen, 14 oktober 1986)

$$[B]: Q = - \frac{x_1}{2 \tan(\alpha_c/2)}$$

↓ wegens [C]

$$= - \frac{x_1}{2} \frac{F}{q} \frac{1}{\tan(\alpha/2)}$$

↓ wegens [D]

$$= - \frac{x_1}{2} \frac{F}{q} \frac{q}{\frac{x_1}{2}}$$

↓ uitwerken

$$= - F$$

Dit resultaat gebruiken we dan in formule [A]:

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{F} + \frac{1}{Q} = \frac{1}{F} - \frac{1}{F} = 0$$

dus $P = \infty$

Dit komt er op neer dat het voorwerp oneindig ver weg staat, wat een gevolg is van de aanname $Q = -F$. In feite is het onmogelijk Q uit berekeningen te halen, men moet de afstand Q meten. Het spreekt van zelf dat de kleinste fout in die meting tot enorme fouten in de afstand P zal leiden. De invloed van de temperatuur op de camera alleen al maakt zo'n meting zinloos.

Tot nu toe hebben we braafjes geredeneerd binnen het kader bepaald door Abts. Er zijn echter nog een paar redenen om aan de bruikbaarheid van zijn methode te twijfelen:

■ strikt genomen kan er slechts één enkele afstand bestaan waarop een fixed focus camera scherp ingesteld staat. Afstanden in de "buurt" van die ene afstand zullen ook nog scherp afgebeeld worden, omdat de onscherpte zeer klein is. Bij dergelijke pocket camera's is die "buurt" echter zeer groot, namelijk van 1 à 2 m tot oneindig. Dit wil zeggen dat een scherp beeld alleen betekent dat het voorwerp verder af was dan 1 à 2 meter en dat is de enige conclusie die men kan trekken.

■ als het voorwerp op voldoende grote afstand staat, moet het zelfs minder scherp worden ten gevolge van de atmosfeer tussen-in. Het is m , niet duidelijk hoe groot die afstand zou moeten zijn, vooraleer men op het negatief daarvan iets zou merken.

Concluderend kunnen we zeggen dat de afstand tot het voorwerp (en dus ook de diameter) totaal onbekend is. Er zouden meer gesofisticeerde analyses nodig zijn om die te bepalen [van het type dat Ground Saucer Watch uitvoert (of uitvoerde)].

4. Het weerkaatsingsmodel

Abts schijnt het erg te vinden dat het voorwerp niet symmetrisch is (zoals duidelijk te zien op de vergroting foto 6 p. 24 van (1)). Waarom het model symmetrisch moet zijn, vertelt hij er niet bij. De enige reden die ik kan bedenken is dat hij beïnvloed is door de traditionele vorm van een "vliegende schotel". Laten we, terwille van de discussie, toch veronderstellen dat er een probleem is, namelijk dat de linkerrand een stuk ontbreekt in vergelijking met de rechterrand. Abts stelt voor (en berekent in detail) dat dit te wijten is aan lichtreflectie op de linkerrand.

Voor het voorwerp neemt Abts een halve ellipsoïde als model (zie p. 28 van (1)). Dan berekent hij op welk punt van de ellipsoïde de waarnemer de weerkaatsing van de zon zal zien, zowel voor het geval dat de ellipsoïde perfect horizontaal hangt, als voor het geval waarbij ze achterover helt over een bepaalde hoek.

Uit de formules die gebruikt worden kan men afleiden dat Abts denkt dat reflectie gebeurt op die plaatsen op de ellipsoïde waar de richtingscilinder van de zon en de richtingscilinder van de waarnemer elkaar snijden. Dit is echter fout: zoals in elk boek over optica kan worden nagegaan, voldoet weerkaatsing aan de volgende twee criteria (zie ook fig. 2):

(a) De hoek tussen de normaal en de invallende straling = de hoek tussen de normaal en de gereflecteerde straling.

(b) de normaal, de invallende en de gereflecteerde straling bevinden zich in een vlak.

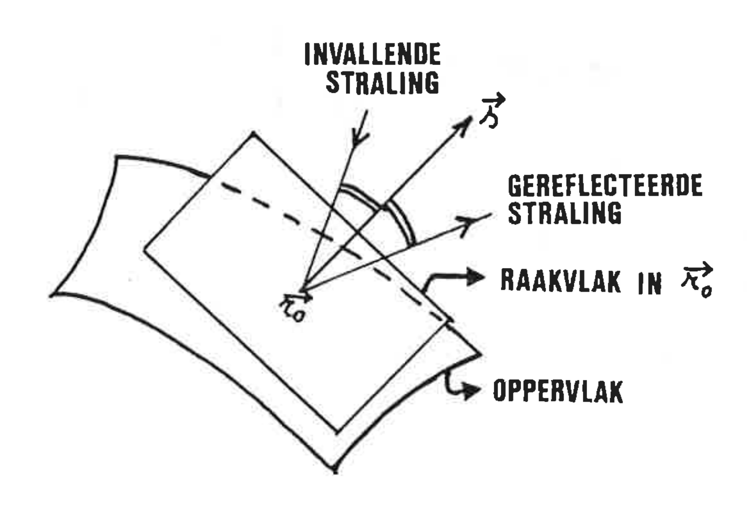

Fig. 2. Reflectie in een punt $\vec{r}_o$ op een oppervlak.

De normaal is de genormalizeerde vector die loodrecht staat op het raakvlak in het punt van het oppervlak dat we beschouwen. Merk op dat de normaal op een ellipsoïde van punt tot punt verschilt. De invallende straling en de gereflecteerde straling worden ook met vectoren aangeduid. De normaal wordt aangeduid de vector $\vec{s}$, de invallende straling met $\overrightarrow{r_z}$ (richting zon) en de gereflecteerde straling met $\overrightarrow{r_r}$ (richting reflectie).

Om te weten waar op de ellipsoïde we de reflectie van het zonlicht zullen zien, moeten we het punt $\overrightarrow{r_o}$ vinden dat voldoet aan de volgende voorwaarden:

(1) het punt ligt op de ellipsoïde.

(2) de richting van de gereflecteerde straling valt juist samen met de richting van de waarnemer (die we aanduiden met de vector $\overrightarrow{r_w}$).

Elk van deze voorwaarden kunnen we wiskundig uitwerken, waarbij we de componenten van de vectoren als volgt noteren:

$\overrightarrow{r_o}$: (x_o, y_o, z_o)

$\overrightarrow{r_z}$: (x_z, y_z, z_z)

$\overrightarrow{r_w}$: (x_w, y_w, z_w)

(1) $$\left(\frac{x_o}{10}\right)^2 + \left(\frac{y_o}{10}\right)^2 + \left(\frac{z_o}{5}\right)^2 = 1$$

(2) We berekenen eerst de normaal in het punt $\overrightarrow{r_o}$:

$$\vec{s} = \frac{1}{2\sqrt{\frac{x_o^2}{10^4} + \frac{y_o^2}{10^4} + \frac{16 z_o^2}{10^4}}} \left(2\frac{x_o}{10^2}, 2\frac{y_o}{10^2}, 2\frac{4z_o}{10^2}\right)$$

In het vervolg zullen we werken met de vector

$\vec{n} = (x_o, y_o, 4z_o)$

Deze vector is dezelfde als $\vec{s}$ op een factor na.

De voorwaarde (2) is eenvoudig uit te drukken als:

(3) $\overrightarrow{r_w} = \overrightarrow{\quad}$

Er moet ook nog voldaan worden aan de voorwaarden voor reflectie.

Omdat $\vec{a}.\vec{b} = \|\vec{a}\|.\|\vec{b}\| \cos$ (hoek tussen $\vec{a}$ en $\vec{b}$), kunnen we de voorwaarde (a) als volgt schrijven:

$\vec{n}.\overrightarrow{r_z} = \vec{n}.\overrightarrow{r_r}$

waarbij het punt de scalaire vermenigvuldiging tussen vectoren voorstelt. Wegens (3) wordt dit:

$$\vec{n}.\vec{r_z} = \vec{n}.\vec{r_w}$$

Als we het scalair produkt uitwerken in functie van de coordinaten van de vectoren, krijgen we:

$$x_z x_o + y_z y_o + 4z_z z_o = x_w x_o + y_w y_o + 4z_w z_o$$

dus:

$$(x_z - x_w)x_o + (y_z - y_w)y_o + 4(z_z - z_w)z_o = 0$$

Voorwaarde (b) voor reflectie kunnen we zo uitdrukken:

$\vec{n}$, $\vec{r_z}$ en $\vec{r_r}$ liggen in 1 vlak

Wegens (3) wordt dit:

$\vec{n}$, $\vec{r_z}$ en $\vec{r_w}$ liggen in 1 vlak

Uitwerken in functie van de coordinaten geeft:

$$\det \begin{pmatrix} x_o & x_z & x_w \\ y_o & y_z & y_w \\ 4z_o & z_z & z_w \end{pmatrix} = 0$$

dus:

$$(y_z z_w - z_z y_w)x_o + (z_z x_w - x_z z_w)y_o + 4(x_z y_w - y_z x_w)z_o = 0$$

We zoeken dus het punt (x_o, y_o, z_o) dat voldoet aan:

(4) $$\left(\frac{x_o}{10}\right)^2 + \left(\frac{y_o}{10}\right)^2 + \left(\frac{z_o}{5}\right)^2 = 1$$

(5) $$(x_z - x_w)x_o + (y_z - y_w)y_o + 4(z_z - z_w)z_o = 0$$

(6) $$(y_z z_w - z_z y_w)x_o + (z_z x_w - x_z z_w)y_o + 4(x_z y_w - y_z x_w)z_o = 0$$

Dit stelsel van vergelijkingen lossen we op door vergelijking (5) te vermenigvuldigen met $(y_z z_w - z_z y_w)$ en vergelijking (6) met $-(x_z - x_w)$ en beide op te tellen. We krijgen:

$$By_o + 4Cz_o = 0$$

met

$$B = (y_z - y_w)(y_z z_w - z_z y_w) - (x_z - x_w)(z_z x_w - x_z z_w)$$

$$C = (z_z - z_w)(y_z z_w - z_z y_w) - (x_z - x_w)(x_z y_w - y_z x_w)$$

daaruit halen we:

(7) $$z_o = - \frac{By_o}{4C}$$

Uit (5) halen we:

$$x_o = - \frac{1}{x_z - x_w} \left\{ (y_z - y_w) y_o + 4(z_z - z_w) z \right\}$$

$$= - \frac{1}{x_z - x_w} \left\{ (y_z - y_w) - (z_z - z_w) \frac{B}{C} \right\} y_o$$

dus:

(8) $$x_o = Ay_o$$

met

$$A = - \frac{1}{x_z - x_w} \left\{ (y_z - y_w) - (z_z - z_w) \frac{B}{C} \right\}$$

Dan wordt (1):

$$\left(\frac{x_o}{10} \right)^2 + \left(\frac{y_o}{10} \right)^2 + \left(\frac{z_o}{5} \right)^2 = 1$$

$$x_o^2 + y_o^2 + 4z_o^2 = 10^2$$

$$A^2 y_o^2 + y_o^2 + 4 \frac{B^2 y_o^2}{4^2 C^2} = 10^2$$

$$y_o^2 \left(A^2 + 1 + \frac{B^2}{4C^2} \right) = 10^2$$

dus $$y_o = \pm \frac{10}{\sqrt{A^2 + 1 + \frac{B^2}{4C^2}}}$$

Met elke waarde van y_o, komt een waarde van x_o en z_o overeen, volgens formules (7) en (8).

Wanneer we nu getallen in deze formules willen stoppen, moeten we de richting van de zon en de waarnemer ten opzichte van ons

assenstelsel kennen. Dit wil zeggen dat we (x_z, y_z, z_z) en (x_w, y_w, z_w) moeten kennen. De positie (hoogte en azimut) van de zon werden door Abts reeds berekend. Deze gegevens werden nagerekend voor de opgegeven coördinaten, datum en tijd, en correct bevonden. De hoogte en het azimut van het voorwerp moeten ook bekend zijn. Daarvoor werden de waarden van Abts gebruikt. Voor de afstand werd ook zijn waarde overgenomen, hoewel die niet betrouwbaar is (zie punt 3).

Als het voorwerp niet achterover helt ten opzichte van de horizontaal, hebben we (zie (1) p. 29, waarbij de coördinaten van de waarnemer nog genormalizeerd moeten worden):

$x_z = 0.1596$ $\quad$ $x_w = 0.9744$
$y_z = 0.6303$ $\quad$ $y_w = 0.0000$
$z_z = 0.7597$ $\quad$ $z_w = -0.2250$

Ingeval het voorwerp over een hoek β naar achter helt (zie fig. 3), moeten we deze waarden als volgt wijzigen:

nieuwe x_w = oude $x_w \times \cos(\beta)$ + oude $z_w \times \sin(\beta)$
nieuwe z_w = oude $z_w \times \cos(\beta)$ - oude $x_w \times \sin(\beta)$

En analoge formules voor x_z en z_z. Zo blijven we werken in het assenstelsel dat vast zit aan de ellipsoïde.

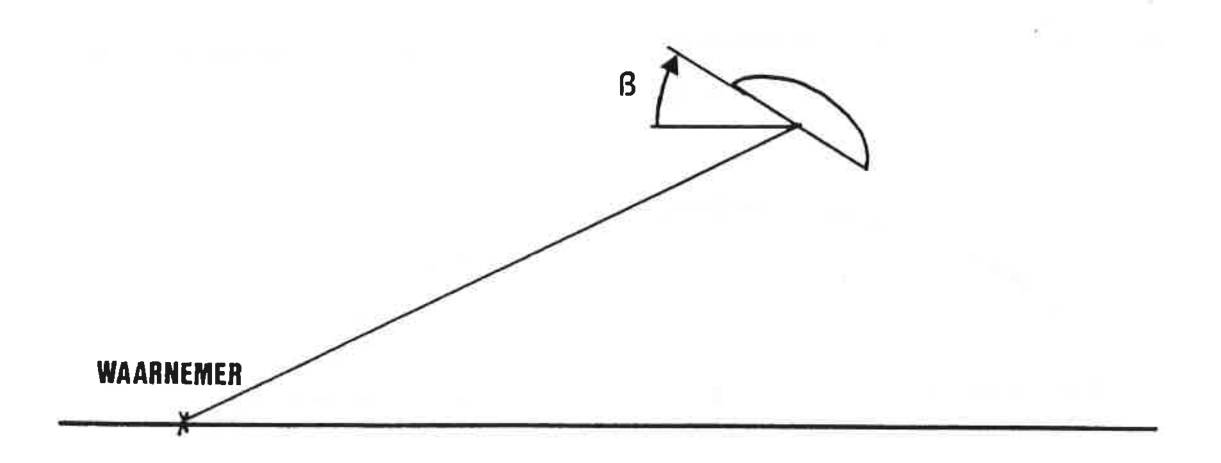

Fig. 3. De hoek β bij het naar achter hellen van het voorwerp.

We zullen hier enkel de berekeningen geven voor $\beta = 0$. We krijgen:

$B = 0.5430$
$C = -0.6400$
$A = 1.7990$
$y_o = \pm 4.76$ m
$x_o = \pm 8.56$ m
$z_o = \pm 1.01$ m

Van deze waarden kunnen we de negatieve getallen weglaten. Dit punt op de ellipsoïde kan alleen weerkaatsen als de ellipsoïde doorzichtig zou zijn (aangezien het aan de achterkant ligt ten opzichte van de zon en de waarnemer). Dit is duidelijk te zien op fig. 10 p. 28 van (1). Zo redenerend krijgen we volgende resultaten:

β	x_o	y_o	z_o
0	+8.56	+4.76	+1.01
13	+8.85	+4.55	+0.48
23	+8.93	+4.49	+0.09
33		geen reflectie	
43		geen reflectie	

Deze waarden werden ook aangeduid op fig. 4. Daaruit valt duidelijk op te maken dat er geen reflectie plaats vindt aan de linkerkant, enkel aan de rechterkant. Dit betekent dat de asymmetrie hiermee niet verklaard is.

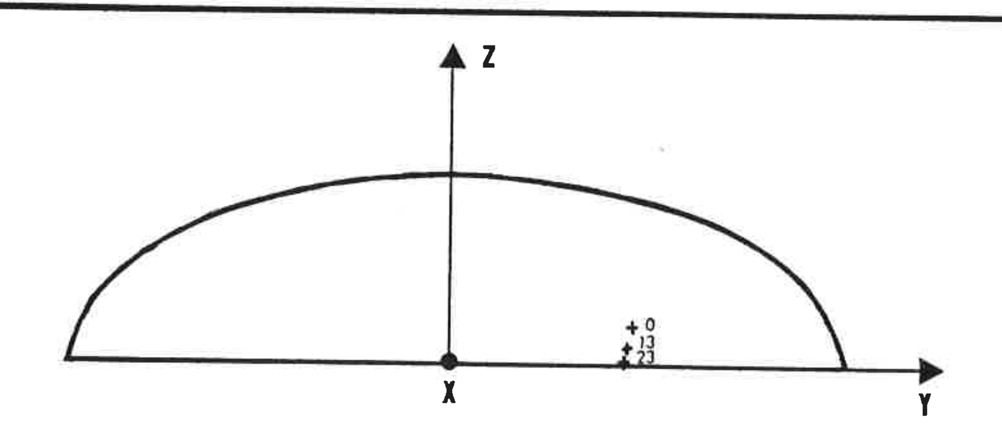

Fig. 4. De punten op het voorwerp die het licht weerkaatsen van de zon naar de waarnemer (aangeduid met '+'). Merk op dat het voorwerp steeds horizontaal getekend is, maar dat het voor $\beta \neq 0$ in feite achterover moet hellen. Dit maakt echter geen verschil uit voor de conclusie dat reflectie enkel aan de rechterkant kan optreden, en niet aan de linkerkant. Ook als het voorwerp voorover zou hellen, blijft deze conclusie geldig.

5. Conclusies

De analyse die op de foto gebeurd was, maakte dit een interessant geval. Deze analyse zou aantonen dat we hier een groot voorwerp (~20 m diameter, 5 m hoogte) hebben dat symmetrisch is rond de as. De schijnbare asymmetrie zou te wijten zijn aan reflectie van het zonlicht.

Geen van deze resultaten is echter houdbaar. De berekende afstand is volledig fictief, aangezien ze het resultaat is van een afrondingsfout. Het reflectiemodel verklaart niet waarom het voorwerp asymmetrisch is.

De enige reden waarom dit geval de moeite waard zou zijn, is de nabijheid in tijd en plaats van een tweede geval dat enig onderzoek gehad heeft (de Saas-Fee foto van R. de Koe).

Ronny Blomme
(17/5/86)

Referentie

(1) "Een vreemd vliegend voorwerp boven Eison" door Guido Abts 29/9/83; Errata 5/3/84, 13/10/84 (42 pp.) + Toelichting 21/12/84 (3pp.) + uittreksels uit brieven aan/van Broersma en de Snoo en van de Veldt.

... vervolg van p. 22

één van de kampeerders bij zich had en de twee "UFO's" twee vliegtuigen die, vanwege de bijzondere omstandigheden waarop we hoger al de nadruk legden, niet als dusdanig herkend werden.

Wij beseffen dat deze verklaring niet geheel bevredigend is. Zij veronderstelt trouwens dat de schattingen van Jacques MEAN betrouwbaarder zijn dan deze van Dhr. ZEEVAERT. Privé-onderzoeker Marc HALLET heeft het plan opgevat om in de loop van 1986-87 een bezoek te brengen aan Jacques YERNA.
Er bestaat dus een kans dat nieuwe elementen alsnog zullen opduiken. In afwachting daarvan blijft deze klassieker het eerste Belgische spoorgeval dat het onderwerp is geweest van enig onderzoek (voor zover dit dan nog mogelijk was na de verdwijning van de sporen een week na de waarneming en twee dagen voor de komst van de onderzoekers).

▷ **SVL EVALUATIE:** - KAMPERENDE JONGEREN (- INTERESSANT)

(Deel IV in SVLT 6/19)

SPOORGEVALLEN IN BELGIË - III

EEN OVERZICHT EN SYNTHESE VAN DE BELGISCHE CE II-RAPPORTEN

Wim VAN UTRECHT

(DEEL I IN SVLT 4/15, DEEL II IN SVLT 5/17)

▶ AANVULLING BIJ DEEL II:

12 1954 TOURINNE-LA-CHAUSSÉE

Plaats: Tourinne-la-Chaussée / Datum: 1954 / Tijdstip: 21u30 / Aantal getuigen: 2 / Gerapporteerd verschijnsel: lichtstralen / Gemelde kleuren: wit en roze / Waarnemingsduur: 10 sekonden

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - privé uitgave]

KOMMENTAAR
Dit geval werd als "niet-geïdentificeerde CE II" opgenomen in de SOBEPS-dossiers. Geen enkel aanvullend detail is bekend. Over de aard van de fysische effekten wordt niets vermeld.

▷ SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE

! GELIEVE ER NOTA VAN TE NEMEN DAT HET GEVAL "TURNHOUT - 06.07.1956" DOOR DE INTRODUKTIE VAN DIT NIEUWE SPOORGEVAL HET NUMMER 13 KRIJGT I.P.V. 12. !

---

14 EERSTE HELFT.08.1957 SINT-TRUIDEN

Begin mei 1986 ontving de Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen een brief van Dhr. Filip REKOMS uit Sint-Truiden. Daarin verklaarde deze dat een kennis van hem, ongeveer twintig jaar geleden, een merkwaardige ervaring had gehad. De persoon in kwestie had hem het volgende verhaal verteld:
"Wij waren druiven aan't plukken, toen plots een wit licht vanachter de bomen te zien was. Het licht ging naar beneden. De dag daarop was het fabriekje (dat in de buurt stond) afgebrand. De brandweerlui wisten (en weten) niets over de oorzaak van de brand."
Verder in de brief schrijft Dhr. REKOMS: "Ik ben gaan kijken naar de plaats. De restanten v/h fabriekje staan er nog. Zelf vind ik dat de bomen schuin naar 1 richting staan (dit kan misschien zijn door de wind). En tevens zien we op die plaats een vermindering v/h gras t.o.v. de omgeving."

[Brief van Filip REKOMS aan Wim VAN UTRECHT op 6 mei 1986]

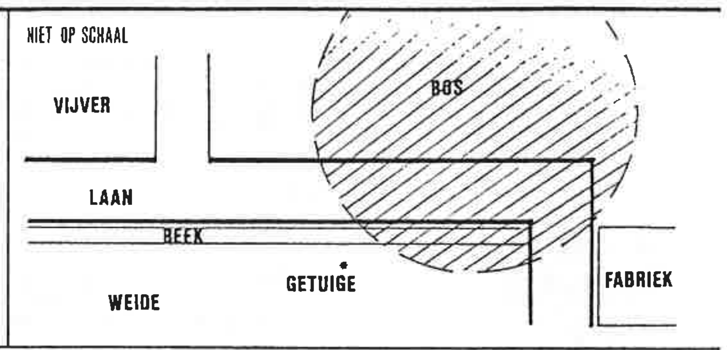
De heer REKOMS werd verzocht om meer details over de affaire in te winnen en een samenvattend verslag van zijn bevindingen naar SVL te zenden.
Op 22 juli zag hij kans om de enige nog in leven zijnde getuige te interviewen. Het betreft Mevr. E.V.G. Zij is nu achter in de veertig en wenst anoniem te blijven. De tweede getuige, Dhr. P.V.G., is inmiddels overleden. De waarneemster vertelde ditmaal een igszins afwijkend verhaal, dat door Dhr. REKOMS als volgt werd uitgetypt:
"Het moet in de kersen- of appelentijd geweest zijn. Toen ik met P. de korven ging halen om de volgende dag te plukken, zag P. plots een fel licht. Ik keek er ook naar. Het was net een zuil van licht, even groot van boven als beneden. Ook was het cirkelvormig. De lichtzuil bedekte een groot deel van het bos, en ook een stukje grond voor de fabriek. Heel het bos was hel verlicht. Het veroerde niet van plaats; het bleef gewoon stilhangen, of

staan. Het was één grote zuil van licht. Na een tijdje gingen we terug (naar huis). Terwijl we teruggingen bleef ik ernaar kijken. Het bleef nog steeds even onbeweeglijk boven de bossen. Uiteindelijk kon ik het niet meer zien door de bomen die in de weg stonden. Enige dagen later brandde de fabriek af." De tekst meldt verder nog dat de waarneming in de late avond gebeurde, "waarschijnlijk rond 21u30", en dat er geen geluid werd gehoord.

[Enquêteverslag van Filip REKOMS, op datum van 1 augustus 1986 / SVL-archief nr. 121]

Dhr. REKOMS voegde bij zijn verslag een getekende kaart van de waarnemingssite. Een schaal en windroos worden niet gegeven.

"De gearceerde cirkel geeft het gebied aan dat verlicht was. Of het gedeelte achter het bos ook verlicht was kon de waarneemster niet zien omdat de bomen er het zicht belemmerden."

(Tekening en kommentaar werden aangepast voor publikatie in SVLT)

KOMMENTAAR

De brand van het fabriekje is het centrale gegeven van dit spoorgeval. Volgens Filip REKOMS stond die fabriek op ongeveer 200 à 300 meter van de waarnemingsplaats. Navraag bij de brandweer van Sint-Truiden bracht aan het licht dat er in de jaren vijftig inderdaad brand was uitgebroken. De precieze datum was 15 augustus 1957. Over het ontstaan van de brand hebben de brandweerlui hun eigen mening. Vermoed wordt dat er tijdens een inbraak brand werd gesticht. Uit het fabriekje werden trouwens regelmatig allerlei spullen ontvreemd.
Tijdens haar eerste onderhoud met Dhr. REKOMS beweerde Mevr. V.G. dat het fabriekje de dag na haar waarneming afbrandde. Tijdens het vraaggesprek van 22 juli spreekt zij van "enige dagen". Haar herinneringen zijn dus zeer vaag voor wat de tijdsverhouding tussen beide incidenten betreft. Dhr. REKOMS vraagt zich af of de waarneming en de brand niet op dezelfde dag plaatsvonden. In zijn verslag schrijft hij: "Een mogelijkheid is dat ze het vuur heeft gezien van het fabriekje. Dat vuur werd dan door de stijgende lucht in de hemel geprojecteerd. Wel spreekt ze van een zuil die onbeweeglijk bleef, maar dit kon natuurlijk oogbedrog zijn."
Het lijkt inderdaad redelijker om aan te nemen dat de brand aanleiding gaf tot een merkwaardig lichtverschijnsel, dan wel het tegenovergestelde te veronderstellen. Via welk proces de staande lichtzuil precies ontstond is onzeker. Eén en ander is na negentien jaar nog moeilijk te achterhalen. Omtrent de waarnemingsomstandigheden (weersgesteldheid, topografie, ...) is zo goed als niets gekend. Van belang is ook te weten welke produkten er eventueel in het fabriekje werden vervaardigd of opgeslagen. Melkpoeder bijvoorbeeld kan bij brand bijzondere effekten teweegbrengen.
Toch blijft het voorlopig bij een hypothese. Het is immers even goed mogelijk dat er geen enkel oorzakelijk verband bestaat tussen de brand en het door Mevr. V.G. gerapporteerde verschijnsel.

In zijn brief van 6 mei 1986 beschrijft Filip REKOMS twee fysische eigenaardigheden die hem opvielen m.b.t. het gras en de bomen op de waarnemingsplaats. Hij vermeldt (1) een schuine stand van de bomen, en (2) een vermindering van het gras t.o.v. de omgeving. In het verslag dat Dhr. REKOMS op 1 augustus opstelde is hierover niets terug te vinden. Wij zien geen enkele reden om deze in 1986 ontdekte "sporen" in een mysterieuze context te plaatsen. Zij dienen volgens ons dan ook als "irrelevant" te worden beschouwd.

SVL EVALUATIE: - BRANDSTICHTING
IRRELEVANT zie (1) hoger
IRRELEVANT zie (2) hoger

15 31.10.1958 LOKEREN

"Ik keek naar de televisie, alle gordijnen waren dicht; een zeer trage blik-

sem doorkruiste de woonkamer, ging dwars door een muur om er aan de voorkant weer uit te komen. Toen het voor het televisietoestel passeerde leek het alsof er bliksems uit het apparaat kwamen."

[Le Soir: 04 november 1958 (getuigenis van Dhr. VAN DE VOORDE uit Lokeren)]

Het zou om een vuurbol gaan die heel wat schade veroorzaakte aan de woningen van de families De Meyer, Taelman, Van den Driessche en Broeckhove. De heer De Meyer werd zelfs ernstig gekwetst.
De ravage werd voorafgegaan door de verschijning van een verblindend licht boven de stad. Een gelijkaardig schijnsel werd op hetzelfde moment waargenomen boven Erembodegem, 21 km ten zuiden van Lokeren.
Al even vreemd is het feit dat in de avond van zondag, 2 november 1958 een lichtschijnsel werd gesignaleerd boven Frankrijk en Engeland. Rond 20 uur zouden, volgens het dagblad Het Volk van 4 november 1958, duizenden personen vijf blauwe bollen hebben zien exploderen boven de Normandische kust, ter hoogte van Etretat. De bollen werden ook boven Dieppe en Le Havre gezien.

[BONABOT, Jacques: "Belgique. Cas avec traces" in Bulletin du GESAG n° 79 (maart 1985), p. 11]

KOMMENTAAR
Enkel de gebeurtenissen van Lokeren interesseren ons hier.
Jacques BONABOT beoordeelt het geval als "zonder twijfel een effekt van bolbliksem", maar geeft geen informatie over de weersomstandigheden op 31 oktober 1958.

▷ **SVL EVALUATIE:** = NATUURLIJKE OORZAAK (- BOLBLIKSEM)

16 09.1965 ROSIÈRES

Plaats: Rosières / Datum: ?.09.1965 / Tijdstip: 19u30 / Aantal getuigen: 1 / Gerapporteerd verschijnsel: lichtstralen / Gemelde kleur: geel / Waarnemingsduur: niet gegeven

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - privé uitgave]

KOMMENTAAR
Dit geval werd als "niet-geïdentificeerde CE II" opgenomen in de SOBEPS-dossiers. Geen enkel aanvullend detail is bekend. Over de aard van de fysische effekten wordt niets vermeld.

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE

17 03.1968 LINSMEAU, RACOUR

Plaats: Linsmeau,Racour / Datum: ?.03.1968 / Tijdstip: 15u / Aantal getuigen: 1 / Gerapporteerd verschijnsel: niet gepreciseerd / Gemelde kleuren: wit en doorzichtig / Waarnemingsduur: 15 minuten

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - privé uitgave]

KOMMENTAAR
Dit geval werd als "niet-geïdentificeerde CE II" opgenomen in de SOBEPS-dossiers. Geen enkel aanvullend detail is bekend. Over de aard van de fysische effekten wordt niets vermeld.

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE

18 1968 JUPILLE-SUR-MEUSE

Plaats: Jupille-sur-Meuse / Datum: ?.?.1968 / Tijdstip: 2u / Aantal getuigen: 2 / Gerapporteerd verschijnsel: cirkelvormig / Gemelde kleur: wit / Waarnemingsduur: 15 sekonden

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - privé uitgave]

KOMMENTAAR
Dit geval werd als "niet-geïdentificeerde CE II" opgenomen in de SOBEPS-dossiers. Geen enkel aanvullend detail is bekend. Over de aard van de fysische effekten wordt niets vermeld.

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE

19 09.10.1969 HOLLOGNE-AUX-PIERRES

In 1969 beleefde Jacques YERNA een merkwaardig avontuur. In een gesprek met

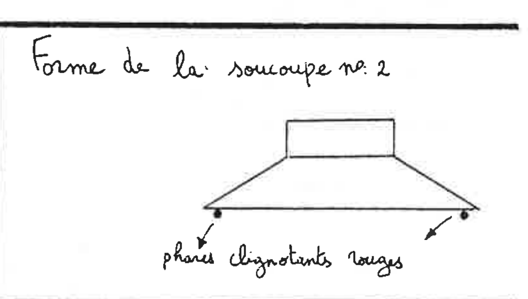
onderzoekers van de toenmalige LAET (Laboratoires d'Analyse et d'Expérimentation Technique) gaf hij het volgende getuigenrelaas:

"Op donderdag, 9 oktober 1969, keerde ik met mijn paard terug naar de manege 'Bourdouxhe' in Loncin. Om daar te geraken sloeg ik de Rue des Quatre Arbres in, dwars door de velden. Het moet zo rond 19u45 geweest zijn. Mijn paard Roumi ging stapvoets vooruit. De hemel was zeer helder, ik kon alle sterren zien. Toen we aan de kleine haag kwamen (punt A) zag ik uit de richting van het lichtpaneel dat naast de autobaan staat (azimut: 298°) vier rode knipperlichten - twee vooraan en twee achteraan - die langzaam, in rechte lijn en in mijn richting voortbewogen. Ik zei tegen mijzelf: 'Het is een vliegtuig. Het vliegveld van Bierset ligt daar wat verderop.' Ook bemerkte ik, met onregelmatige tussenpozen, flitsen van wit licht, als magnesiumvuur. Ik had de indruk dat ik, telkens wanneer er zich zo'n flits voordeed, het silhouet van het toestel kon zien. Het was ongeveer rond. Ik konkludeerde toen dat het geen vliegtuig kon zijn omdat die geen flitsen uitzenden.
Terwijl ik daarover piekerde reed ik verder en toen ik aan het einde van de haag kwam (punt B) - de vier rode lichten waren nu ter hoogte van het bosje gekomen - ben ik gestopt (vier lichten = toestel I).
Opeens begon mijn paard te beven en spitste het zijn oren. Plots zag ik aan de hoek van het bos (punt E) eenzelfde lichtflits als deze die het eerste toestel uitzond, maar dan veel sterker. Ik keek direkt in die richting (azimut: 350°) en zag, loodrecht boven de bomen, ongeveer 10 meter erboven (elevatie: 10°) een silhouet dat me aan een vliegende schotel deed denken. Het was zwart en had de traditionele vorm van de vliegende schotel van Lac Tiotica (sic) die in het boek van F. Edwards staat. Het hing onbeweeglijk en droeg vier rode knipperlichten (toestel II), in dezelfde stand als de andere vier lichten die nog altijd verder vlogen maar geen flitsen meer uitzonden. Opeens begon dit tweede toestel snel te vliegen en nam het plaats achter de vier lichten van het andere. De onderlinge afstand bedroeg 60 of 70 meter. Vergeleken met het eerste toestel was het tweede kleiner dan de helft. De acht rode knipperlichten (toestel I + II) vlogen nu samen in de richting die toestel nr. 1 aangaf. Uiteindelijk verdwenen ze uit het zicht, tussen de twee boerderijen ginder (azimut: 128°, elevatie: 5°), richting Station Service Sinclair. Er waren geen flitsen meer. De volledige waarneming duurde tien à vijftien minuten.
Ik vervolgde mijn weg tot voorbij het bosje. Er stond een wagen met gedoofde lichten (punt V). Ik dacht bij mezelf dat het om een verliefd koppel ging, maar toen zag ik een man die alleen in het veld stond. Om langs de auto te geraken moest ik de helling op en het veld in. Op dat ogenblik heeft mijn paard een flinke schrik gepakt. Het is nochtans een paard dat niet vlug bang is. Bovendien kent het de omgeving goed. Ik ben dan naar de manege teruggekeerd en ben daar, naar mijn ouders zeggen, zeer bang aangekomen."

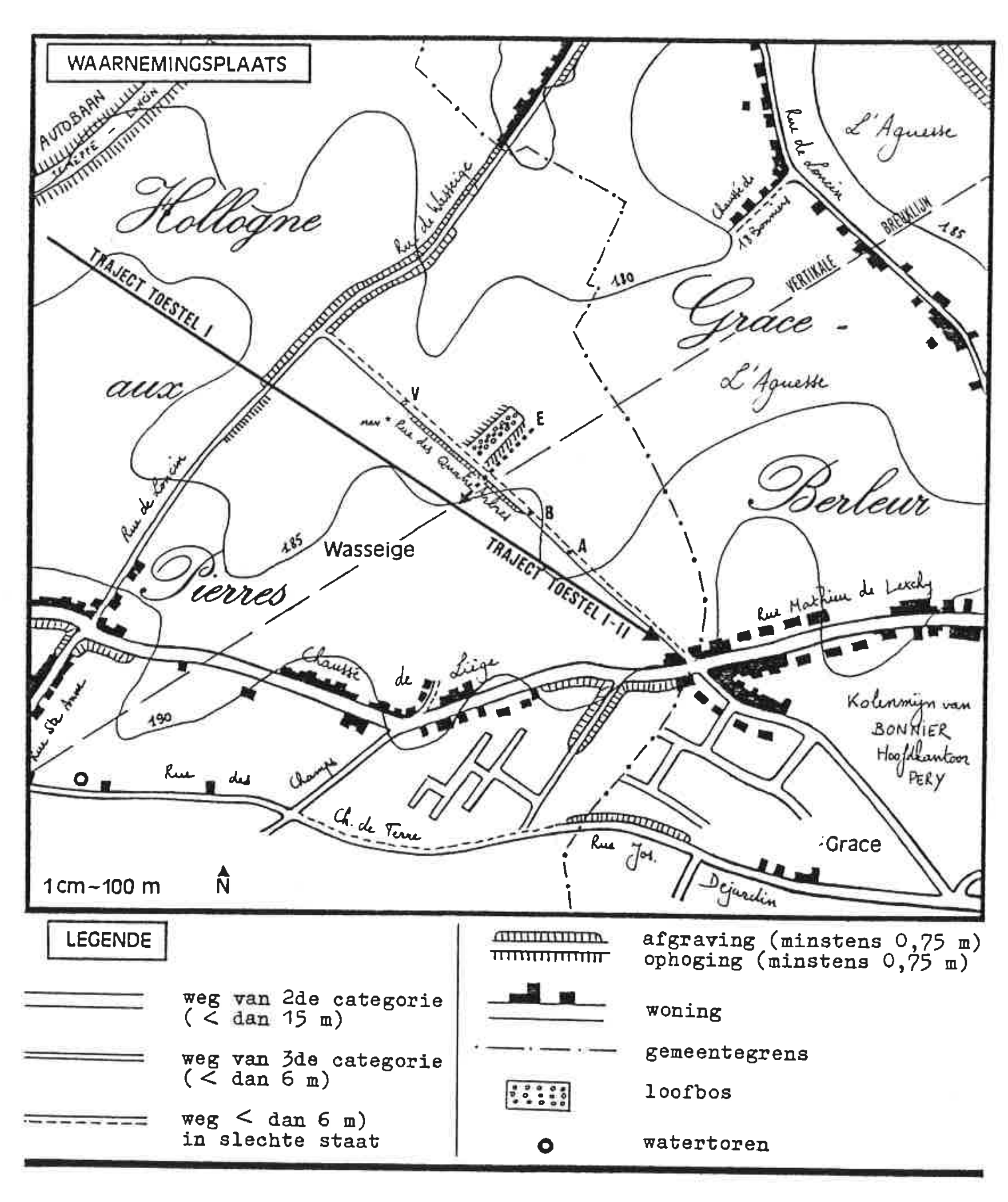
[BAZZANI B., DELCORPS G. & WAGENER A.: Etude critique de l'observation faite par monsieur Jacques Yerna le 9 octobre 1969 à Hollogne-aux-Pierres (Belgique) p. 2-3, LAET (januari 1970) - interview afgenomen op de waarnemingsplaats in de avond van 24 oktober 1969 (de aanvullingen tussen haakjes werden door de onderzoekers ingelast)]

Als antwoord op een verzoek om meer informatie, uitgaande van Marc HALLET (toen nog medewerker van de Adamski-beweging BUFOI), tekende Jacques YERNA het hiernaast afgedrukte profielzicht van wat hij "schotel nr. 2" noemt.

[Brief van Jacques YERNA aan Marc HALLET op datum van 7 augustus 1970]

In het rapport dat de groep LAET m.b.t. dit geval uitbracht, werd een kaart van de waarnemingsplaats ingesloten. Op de volgende bladzijde vindt u daarvan een getrouwe weergave (de punten A, B, E en V verwijzen naar het getuigenrelaas).

Tot hier de waarneming van Dhr. YERNA.

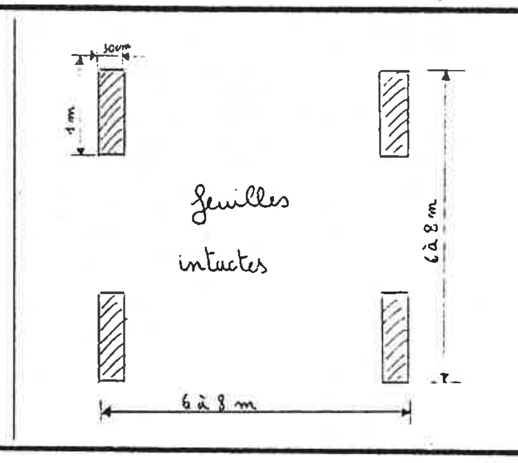
In de vroege namiddag van zaterdag 11 oktober 1969 begaf de getuige zich naar de plek waar hij het schotelvormige objekt onbeweeglijk boven de bomen had zien hangen. Een vriend (Dhr. Jacques Méan) en een leraar van het atheneum van Montegnée (Dhr. Pierre ZEEVAERT) vergezelden hem. We laten de onderzoekers van LAET aan het woord:

"Om daar te geraken gingen ze dwars door het bos. Ze konstateerden er de aanwezigheid van een groot aantal wandelpaadjes en aanzienlijk wat afval. Abnormale sporen (gebroken takken, ontwortelde planten, e.d....) werden er niet gevonden. Aan punt E gekomen (zie kaart), ontdekten ze vier rechthoeken waarbinnen de bladeren van de bieten platgedrukt waren. Deze rechthoeken maten 1 meter bij 30 centimeter volgens de heer Zeevaert en 2 meter bij 75 centimeter volgens de heer Méan (hij rapporteerde ons die afmetingen op 26/10/1969). De sporen vormden onderling een vierkant met zijden van 6 à 8 meter. In de onmiddellijke nabijheid werden geen andere platgedrukte of afgeknakte bladeren teruggevonden.

De heer Méan had zijn kompas meegebracht. Op 5 meter van de sporen wees de naald het N-W aan, wat een afwijking betekent van 25 %. Aan de metalen paaltjes waaraan de prikkeldraad die rond het bos loopt vastzit, bedroeg de magnetische afwijking ong. 5 %.
Op woensdag 22 oktober zochten we de omgeving af met een geigerteller. In de onmiddellijke nabijheid van de sporen steeg het aantal signalen/minuut met 2 à 3 in vergelijking met het gemiddelde van de metingen die we in de buurt hadden genomen.
Wij konstateerden geen enkele afwijking van onze kompasnaald op de vermoedelijke plaats waar de sporen werden ontdekt. Wel bemerkten we de afwijking van circa 5 % in de onmiddellijke nabijheid van de metalen paaltjes."

[BAZZANI B., DELCORPS G. & WAGENER A.: Etude critique de l'observation faite par monsieur Jacques Yerna le 9 octobre 1969 à Hollogne-aux-Pierres (Belgique) LAET - januari 1970]

In zijn brief aan Marc HALLET geeft YERNA, puttend uit zijn herinneringen, deze schets van de op 11 oktober ontdekte sporen.

[Brief van Jacques YERNA aan Marc HALLET op datum van 7 augustus 1970]

In 1973 publiceerde de Brusselse SOBEPS een artikel over de waarneming van YERNA. Het was ondertekend door Jacques SCORNAUX en werd onder de titel "Rendez-vous à Grâce-Hollogne" opgenomen in het achtste nummer van hun periodiek Inforespace.
Een kopie van het betreffend artikel bezitten we niet, maar we weten wel dat de Vlaamse auteur Julien WEVERBERGH zich hierop baseerde toen hij het geval samenvatte voor zijn boek Ufonauten in opmars. De door YERNA gerapporteerde feiten worden volledig verminkt weergegeven. De lezer oordele zelf:
(De onderlijningen en tussen haakjes geplaatste verwijzingen, werden door onszelf aangebracht.)

"Op donderdag 9 oktober 1969 maakte de 16-jarige Belg Jacques Yerna te Grâce-Hollogne niet ver van Luik een avondritje te paard, en werd enige tijd getuige van de volgende science-fiction-achtige scène. Een cirkelvormige geruisloze UFO, die niet ver van hem vandaan in de lucht hing, zond onregelmatige ritmische lichtflitsen uit, en plotseling flikkerde vanaf de grond, in een nabijgelegen maar door de vegetatie verborgen bietenveld, eveneens een lichtflits op. De verbaasde getuige naderde enkele meters en merkte temidden van de bieten een donker schijfvormig voorwerp met koepel op, dat zich eensklaps in de lucht verhief, lichtafstralend werd, en samen mét maar àchter de eerste UFO in de verte verdween. De jonge man wilde meteen de landingsplaats van nabij bekijken, maar ontmoette onverwachts en op een volkomen onmogelijke plaats een zwijgende bewegingloze man, die naast een volkswagen met gedoofde lichten (1), in de duistere hemel staarde (2). Yerna's paard, een bijzonder mak en gedwee dier, dat vanaf de allereerste lichtverschijnselen tekens van onrust had vertoond, werd thans weerspannig en onberijdbaar, weigerde de auto te naderen en moest via een omweg naar de stal worden gebracht (3). De volgende dag keerde Jacques met e . vriend en een leraar naar de landingsplaats terug: zij vonden afgeknakte bietenblaren, die regelmatige afdrukken van vier rechthoeken van 1 m x 30 cm vormden en die een vierkant van 7 m zijde aftekenden. Onderzoekers van de universiteit van Luik stelden later ter plaatse verhoogde radioaktiviteit vast

[WEVERBERGH, Julien: Ufonauten in opmars, uitgegeven bij Ankh-Hermes, Deventer in 1975]

(1) In een interview met de onderzoekers van LAET vertelde YERNA op 24 oktober 1969: "Het moet een oude wagen geweest zijn, model Simca of Versailles ... donker van kleur, denk ik."

(2) In hetzelfde interview preciseert de getuige dat de man er volkomen normaal uitzag en dat hij naar de horizon keek, in de richting van de Chaussé de Liège.

(3) Op de vraag "Was het paard dol geworden ?" antwoordt YERNA: "Neen, het was alleen maar een beetje zenuwachtig."

KOMMENTAAR

Bij het lezen van de samenvatting in Ufonauten in opmars krijgt men de indruk dat het hier om een biezonder spektakulair spoorgeval gaat. De feiten zijn echter heel wat minder indrukwekkend. Met de gegevens uit het originele LAET-rapport wordt het mogelijk om de gebeurtenissen in een juister daglicht te plaatsen. Beginnen we bij het begin: de waarneming van 9 oktober. Tussen haakjes vindt u enkele kritische opmerkingen.

Een 16-jarige jongeman rijdt met zijn paard over een verlaten landweg. Het is donker en hij is alleen. Opeens wordt zijn aandacht getrokken door rode knipperlichten en een wit flitslicht. De vorm kan hij moeilijk onderscheiden, maar hij meent dat het objekt "ongeveer rond" is. (Deze beschrijving doet ontegensprekelijk denken aan een opstijgend vliegtuig. Het vliegveld van Bierset ligt slechts 1 km verderop en de startbaan ligt in het verlengde van het door het voorwerp gevolgd trajekt; oriëntatie NNO-ZZW.) Terwijl het toestel nadert (de spanning stijgt) ziet de getuige rechts van zich, in het bietenveld, een "flits". (De kaart van de waarnemingssite leert ons dat het terrein lichtjes afhelt in de richting waar hij die flits situeert. Het is dus niet ondenkbaar dat het voorwerp zich in feite in de lucht én achter het veld bevond.) Onmiddellijk kijkt de jongeman in de richting van de flits en ziet, op 10 meter boven de bomen, een donker silhouet met onderaan vier rode knipperlichten in dezelfde rechthoekige stand als bij het eerste voorwerp. De vorm associeert hij met een "UFO" die afgebeeld staat in een boek van Frank EDWARDS. (Het enquêterapport leert dat dit niet het enige UFO-boek is dat YERNA voor zijn waarneming las. De getuige beschrijft dit tweede toestel als "kleiner dan de helft van het eerste". Toch is hij ditmaal wel in staat om een preciezere vorm te onderscheiden. Een uitleg is dat YERNA's - door lektuur gevoede - fantasie meer en meer op hol sloeg naarmate de waarneming vorderde.) Na een korte stilstand zet het voorwerp zich in beweging. (Wanneer het toestel zich in de lucht achter het veld bevond, kan men zich voorstellen dat de beweging pas merkbaar werd toen het dichterbij kwam, en de stilstand dus illusoir was.) Het plaatst zich achter het andere (op een afstand die toch nog 60 à 70 meter bedraagt) en samen verdwijnen ze in de verte uit het zicht.
Het incident met de wagen dat dan volgt (en dat niet noodzakelijk als geheimzinnig moet worden beschouwd - bedenk dat de man die bij de auto stond de andere richting uitkeek) maakt dat de getuige helemaal over zijn toeren raakt.

Heeft de waarnemer twee vliegtuigen gezien waarvan de piloten elkaars positie wilden duidelijk maken door hun anti-botsingslichten te ontsteken ? De LAET-enquêteurs menen van niet. Hun sterkste argument is de afwezigheid van geluid. Een detail dat echter alleen ter plekke, en onder dezelfde omstandigheden, kan geverifieerd worden.
Wat nu de ontdekking van de sporen betreft, ook die zijn niet zo mysterieus als men op het eerste zicht zou kunnen denken. We vatten even samen:

Twee dagen na de waarneming ontdekt YERNA, in het bijzijn van een vriend en een leraar, vier rechthoekige afdrukken. Dhr. ZEEVAERT neemt enkele foto's van de sporen. Op 16 oktober gebeurde de rooiïng van de bieten op die plaats. Op 18 en 22 oktober bezoekt het LAET-team de site. De sporen zijn inmiddels verdwenen. Tijdens hun eerste bezoek hebben de onderzoekers wel het geluk om de eigenaar van het veld, Dhr. KERSTEN, te ontmoeten. Van deze man vernemen ze enkele belangrijke feiten: Tijdens het uittrekken van de planten op 16 oktober had niemand van zijn helpers, in de buurt van het bosje, iets verdachts opgemerkt. Natuurlijk werd er ook geen speciale aandacht aan besteed. Er komen in het veld trouwens regelmatig kinderen spelen en dan vindt Dhr. KERSTEN dikwijls afgeknakte bladeren. Zo belangrijk is dat niet want het heeft geen enkel belang bij het winnen van de bieten.

Aan het eind van hun kritisch rapport trekken de Luikse universitairen van de groep LAET de volgende konklusies m.b.t. de sporen, de magnetische afwijking en de verhoogde radio-aktiviteit:

"Bij wijze van proef hebben we geprobeerd om de bietenblaren te breken. Deze breken als glas. Wij kunnen moeilijk uitleggen hoe kinderen of andere perso-

nen, vier exacte rechthoeken kunnen platgetrapt hebben zonder één enkel blad aan de randen te breken, temeer omdat zij alleen al bij het stappen van de ene rechthoek naar de andere, een spoor van gebroken bladeren hadden moeten achterlaten.
De foto's die genomen werden zijn niet erg overtuigend. Slechts met moeite kan men er iets op onderscheiden. We herinneren er aan dat ook Dhr. Kersten niets speciaals had opgemerkt.
De heer J. Méan gaf ons een goede vergelijking: het was, zo zei hij, alsof iemand vier platen op de bieten had gedrukt en ze vervolgens vanuit de lucht had weggenomen. Wat ons betreft, wij hebben deze fameuze sporen niet kunnen zien en we hebben geleerd om wantrouwig te staan tegenover foto's waarop men eender wat kan zien. Het is niet ondenkbaar dat het drietal kost wat kost sporen wilde terugvinden.
De magnetische afwijking op het kompas van de heer Méan bewijst ook niet veel. In heel wat gevallen kon worden aangetoond dat magnetische effekten die men aan UFO's toeschreef, door natuurlijke oorzaken konden uitgelegd worden. Vlakbij metalen paaltjes is die afwijking heel normaal. Vermeldenswaard is ook het vreemde feit dat wij in de buurt van de sporen geen afwijking van de kompasnaald konstateerden. Maar van de andere kant werden onze metingen ook pas tien dagen na het incident verricht.
De zeer zwakke stijging van de radio-aktiviteit in de nabijheid van de sporen, moet volgens ons niet als bewijs worden beschouwd. Op het ogenblik van de metingen waren we met zijn vijven rond punt E gekoncentreerd en het is mogelijk dat onze horloges voor die stijging verantwoordelijk waren."

In een aanhangsel bij het rapport weidt B. BAZZANI verder uit over de afwijkingen die met het kompas en de geigerteller werden gekonstateerd. BAZZANI was destijds sekretaris bij LAET en distilleerde deze bedenkingen uit een korrespondentie die hij met Fernand LAGARDE, trouwste medewerker van de Franse groep Lumières Dans La Nuit, voerde:

"a) Wat de afwijking van het kompas betreft willen wij niet verbergen dat dit weinig te betekenen heeft. Om als bewijs aanvaardbaar te zijn, had men:
   1) een meting moeten verrichten vóór het fenomeen!
   2) vergelijkende metingen moeten verrichten ná het fenomeen, gedurende verschillende dagen en in identieke omstandigheden.

   Aangezien dit hier niet het geval was, kunnen we deze bevindingen, objektief beschouwd, niet accepteren. Het meten van magnetische afwijkingen moet trouwens door kompetente personen gebeuren want zij zijn zeer delikaat.

b) Onze metingen van de radio-aktiviteit gebeurden in het gewone spectrum. Om de volgende redenen worden deze niet wetenschappelijk erkend:
   1) de bodem was net beploegd en de zeer kleine stijging van radio-aktiviteit die we noteerden, is volkomen normaal onder zulke omstandigheden,
   2) er schijnt geen landing te zijn geweest in de korrekte betekenis van dat woord want enkel de bladeren waren gebroken; de bieten waren niet in de grond gedrukt. Onder die omstandigheden kan men alleen maar een zwakke ionisatie-radioaktiviteit verwachten, afkomstig van straling en niet van kontakt,
   3) de tijd die verliep tussen de waarneming en de meting is voldoende om eventuele zwakke radio-aktiviteit op te lossen."

In onze eigen konklusie moeten wij de Luikse onderzoekers bijtreden. De fysische effekten die door YERNA, MEAN en ZEEVAERT gerapporteerd werden vormen geen enkel bewijs voor de waarneming van 9 oktober. M.b.t. de sporen zijn alleen maar tegenstrijdige details bekend: Jacques MEAN schat de afmetingen van de rechthoeken dubbel zo groot als YERNA. Beide spreken van vier scherp afgetekende sporen, terwijl er op de foto's (niet in ons bezit) weinig te zien valt.

Bij het doorlezen van het LAET-rapport is ons een detail opgevallen dat van belang kan zijn bij het zoeken naar een niet-mysterieuze verklaring voor de gebeurtenissen van oktober 1969: toen YERNA, MEAN en ZEEVAERT zich op 11 oktober naar de waarnemingsplaats begaven, bemerkten ze dat er veel afval lag in het bosje vlakbij de vermeende landingssite. Spijtig genoeg wordt nergens gepreciseerd om wat voor soort afval het ging, maar het lijkt niet ver gezocht om aan te nemen dat het lege blikjes, e.d. betrof. Een ander interessant gegeven is de verklaring van Dhr. KERSTEN die bevestigt dat er in zijn veld regelmatig kinderen komen spelen. Hebben er begin oktober enkele jongeren in de buurt van het bosje gekampeerd ? De grootte van één rechthoekig spoor (zoals gerapporteerd door J. MEAN) komt goed overeen met de afmetingen van een slaapmatras. Ook de auto en de man in het veld vinden in deze kontekst een normale verklaring. De flits die YERNA zag kan een zaklamp geweest zijn die

(Vervolg op p. 13)

KORTE BERICHTEN

PROF. HYNEK OVERLEDEN

Het origineel van ons vorig tijdschrift was nog maar pas bij de drukker toen wij van het Center for UFO Studies in Illinois, het bericht ontvingen dat Prof. J. Allen HYNEK op 27 april 1986 aan een kwaadaardige hersentumor overleed. Dr. HYNEK was 75 jaar en laat een vrouw, vier zonen en een dochter na.

Josef Allen HYNEK werd in 1910 in Chicago geboren. Zijn ouders waren van Tsjechoslovaakse afkomst.
In 1935 behaalde hij zijn doktoraatstitel in de natuurwetenschappen aan de universiteit van Chicago. Het jaar daarop werkte hij voor het Department of Physics and Astronomy in de staat Ohio.
Tijdens de Tweede Wereldoorlog hielp HYNEK bij het ontwikkelen van een radiobeveiligingssysteem tegen kamikaze-vliegtuigen en V1-bommen. Terzelvertijd moest hij toezicht uitoefenen op de technische rapporten die opgesteld werden door de werknemers van het Applied Physics Laboratory van de Johns Hopkins University.
In 1950 werd HYNEK professor in de astronomie. Zes jaar later ontmoette hij op het Smithsonian Astrophysical Observatory Prof. Fred WHIPPLE. Hij kreeg er de leiding over het U.S. Optical Satellite Tracking Program en stond in voor het nauwkeurig natrekken van de eerste Amerikaanse kunstmaan. In het kader van dit projekt coördineerde hij de werking van 247 optische en 12 fotografische stations in verschillende landen. Voor dit doel werd een speciale kamera ontworpen en getest, wat leidde tot enige frustratie toen op 4 oktober 1957 bleek dat de Sovjets als eerste de "Sputnik" lanceerden.
Vier jaar lang was HYNEK onderdirekteur van het Smithsonian's Observatory in Cambridge en hield hij voordrachten aan de universiteit van Harvard.
Daarna werd hij voorzitter van het Department of Astronomy van de Northwestern University en direkteur van de Dearborn Observatory. Een post die hij 15 jaar behield. Hij was tevens de eerste direkteur van het Lindheimer Astronomical Research Center.

Van 1948 tot 1969 was Prof. HYNEK wetenschappelijk adviseur van de officiële onderzoeksprojekten die de U.S. Air Force naar UFO-meldingen had ingesteld. In 1973 richtte hij het Center for UFO Studies op.
HYNEK schreef drie boeken over het UFO-thema: The UFO Experience: A scientific Inquiry (1972) waarin hij de term "close encounters" lanceerde, The Hynek Report of UFOs (1977) en, samen met Jacques VALLEE, The Edge of Reality (1975).

Naar aanleiding van HYNEK's overlijden werden er binnen het Center for UFO Studies enkele veranderingen doorgevoerd. Zo werd de taak van wetenschappelijk direkteur overgedragen aan Mark RODEGHIER, werkzaam op de afdeling sociologie van de universiteit van Illinois. De redaktie en uitgave van het tweemaandelijkse tijdschrift International UFO Reporter werden reeds eind 1985 in handen gegeven van Jerome CLARK. Het center zelf krijgt een nieuwe naam toebedacht: "The J. Allen Hynek Center for UFO Studies". Het adres blijft: CUFOS, 1955 John's Drive, Glenview, ILLINOIS 60025-1615, USA.

Gezien de omvang van zijn pionierswerk, betreuren wij dat enkel de Amerikaanse kranten aandacht hebben besteed aan het overlijden van Prof. HYNEK.

"DE MAN VAN MARS"...

... is de titel van een boek dat sommigen onder onze lezers ongetwijfeld in hun boekenkast hebben staan, en waarmee ze nooit goed raad wisten. Het betreft een oorspronkelijk in het Engels geschreven werkje (Flying Saucer from Mars) daterende uit 1954 en uitgegeven bij Muller in Londen.
De auteur, Cedric ALLINGHAM, vertelt dat hij tijdens één van zijn ornitologische excursies in het noordoosten van Schotland, oog in oog kwam te staan met een Marsbewoner en diens ruimteschip. Een variante dus op het ADAMSKI-verhaal dat het jaar daarvoor bekendheid kreeg. Ook ditmaal werden er foto's van de vliegende schotel gemaakt. Zelfs een achteraanzicht van de "man van Mars" is in het boek terug te vinden. Als aanvullend bewijsstuk werd er een handgeschreven briefje afgedrukt waarin ene James DUNCAN verklaart dat hij de ontmoeting tussen ALLINGHAM en de Marsbewoner vanop een afstand gadesloeg.

Vliegende schotel-onderzoekers uit die tijd trachtten tevergeefs kontakt op te nemen met de auteur. Hij was onvindbaar, net zoals trouwens getuige James DUNCAN. Sommige schotelfanaten spraken van een "mysterieuze verdwijning". In ADAMSKI-kringen deed het gerucht de ronde dat ALLINGHAM in een Zwitsers sanatorium was overleden.

Nuchtere onderzoekers zagen in zijn onvindbaarheid eerder een aanwijzing dat achter de persoon van ALLINGHAM een andere auteur schuilging. De naam van Arthur C. CLARKE werd gefluisterd. CLARKE zelf schreef geschokt te zijn dat men hem tot zulke praktijken in staat achtte.

In een artikel in het Engelse tijdschrift Magonia (*) reveleren Christopher ALLAN en Steuart CAMPBELL de waarheid m.b.t dit geheimzinnig boek: de auteur was niemand minder dan Patrick MOORE, de Britse astronoom/grappenmaker en populaire TV-persoonlijkheid (Vlaanderen kent een equivalent in de figuur van weerman Armand PIEN). MOORE had de grap opgezet samen met zijn vriend Peter DAVIES. Deze laatste had als taak de stijl van het boek enigzins aan te passen teneinde de typische schrijftrant van MOORE minder herkenbaar te maken. De foto op de flap van de originele Engelse versie toont Peter DAVIES vermomd als "Cedric ALLINGHAM". ALLAN en CAMPBELL wijzen er op dat de telescoop waarop DAVIES' arm rust de 121/2-inch reflector is van Patrick MOORE. Voor zijn medewerking ontving hij een deel van de verkoopsopbrengsten van het boek.

Peter DAVIES heeft inmiddels toegegeven dat hij een aandeel had in deze onverkwikkelijke affaire, maar MOORE blijft zwijgen als een graf. De astronoom heeft trouwens een reputatie op het spel staan. Wroeging blijkt hij echter niet te hebben want nadien stuurde hij nog geregeld, bij wijze van test, valse UFO-verhalen naar kranten en tijdschriften. Het onsmakelijke aan deze zaak is wel dat MOORE zijn grap niet onmiddellijk toegaf en zodoende de kontaktee-mythe nieuw leven inblies. Tegen de wetenschappelijke methode is geen ergere inbreuk denkbaar.

(*) Magonia No. 23, juli 1986 (Verantw. Uitg.: John RIMMER, John Dee Cottage, 5 James Terrace, Mortlake Churchyard, LONDON SW14 8HB, England.)

JACQUES VALLÉE

Ondertussen laat ook Jacques VALLEE opnieuw van zich horen met een boek dat we van hem niet zouden verwachten. Zijn nieuwste publikatie heet Alintel, een UFO-roman waarin werkelijke feiten en fantasie wet elkaar verweven zijn. VALLEE zou vroeger reeds, onder een pseudoniem, enkele SF-boeken geschreven maar onze informatie daarover is zeer duister.

LARS THÖRN-FOTO'S GETRUKEERD

In mei 1971 slaagde de Zweed Lars THORN erin om twee foto's te maken van een "vliegende schotel" die zich in de buurt van Skillingaryd manifesteerde. De foto's werden in tientallen magazines gepubliceerd en werden bij de beste gerekend die iemand ooit van een "UFO" maakte. Zelfs het Zweedse ministerie van defensie wist er geen raad mee.

Veertien jaar na de feiten besloot de Deense UFO-groep GICOFF (°) een nieuw onderzoek naar de zaak in te stellen. Daarbij kwamen enkele bijzonderheden aan het licht. Zo beweerde de fotograaf dat hij na 1971 nog herhaaldelijk de kans had gezien om UFO's te fotograferen. Dit deed bij de onderzoekers al enig wantrouwen rijzen, en terecht. Bij een controle van de volledige filmrol ontdekte men negatieven waarop twee tegen elkaar gekleefde wieldoppen zichtbaar waren. Verdere analyses toonden dat het voorwerp slechts een veertigtal centimeter groot was en dat het met draden was opgehangen. Met gelijkaardig materiaal werden tenslotte vergelijkende foto's genomen.

(°) Göteborgs Informations Center för Oldentifierde Flygande Föremal - GICOFF: Ahrenbergsgatan 14A, S-41673 Göteborg, Zweden.

In zijn bijdrage "3D-technieken en UFO-onderzoek" (zie SVLT 4/16) bespreekt Patrick VANTUYNE op bladzijde 11 de Lars THORN-foto's. Dhr. VANTUYNE schrijft: "Beide opnamen vormen, in een stereoskoop bekeken, een uitstekend reliëfbeeld en tonen een objekt ver voorbij de bunker in de achtergrond". Dit illustreert dat ook de 3D-techniek uiterst subjektieve interpretaties toelaat. In de stereoskoop ziet men inderdaad dat het voorwerp achter de "bunker" hangt, maar het beeld leert ons niets over de ware grootte van die "bunker" en de struiken op de voorgrond.

RECENTE MELDINGEN

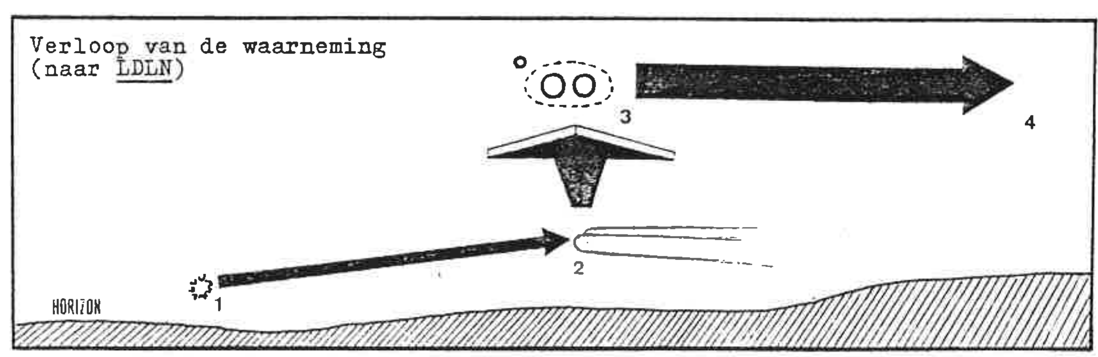
Met de "recente meldingen" worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFO-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd staan.
Achter elke samenvatting geeft de SVL haar persoonlijke beoordeling van de gerapporteerde fenomenen. Deze evaluaties zijn gebaseerd op de dokumenten en gegevens die over de waarneming werden verzameld. Worden zij voorafgegaan door het symbool "=", dan worden zij door de studiegroep als definitief beschouwd. Zijn de schattingen onzeker, dan worden zij aangeduid met het symbool "-". Alle evaluaties zijn evenwel voor verandering vatbaar.

Lezers, lezeressen of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopieen of afschriften van de originele dokumenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN).

OPMERKING: Vanwege de onregelmatigheid waarmee deze rubriek het afgelopen jaar verscheen, werd besloten om in deze aflevering ook meldingen op te nemen die teruggaan tot augustus 1985.

■ ENSIVAL (Luik) - 08/08/198 (omstreeks 22u10)

Vanuit de woonkamer, op de eerste verdieping van zijn woning, zag Dhr. Naudo CARIA, laag aan de horizon, een witte lichtmassa. Het licht was "groter dan een ster" en veranderde gedurig van intensiteit. Het bevond zich in het west-noordwesten op een geschatte hoogte van 100 à 200 meter.
Na een korte pauze zette het licht zich in beweging. Het verplaatste zich rechtlijnig in oostelijke richting, geleidelijk aan hoogte winnend.
Toen het fenomeen ongeveer tweemaal zijn oorspronkelijke hoogte had bereikt, bleef het stilhangen en werden er twee krachtige lichtstralen zichtbaar.
Inmiddels waren de vrouw en twee dochters van de getuige naar het raam gekomen. Besloten werd om ook diens schoonbroer, zuster en ouders te verwittigen. Eerst werd de telefoon geprobeerd, maar die werkte niet. Dhr. CARIA begaf zich daarop naar het huis van zijn schoonbroer dat vlakbij ligt.
Wanneer ze even later samen buitenkwamen zagen ze nog net hoe het voorwerp zich opnieuw in beweging zette en met een enorme snelheid op hen afkwam; "alsof ze ons in de gaten kregen en hun schijnwerpers naar ons richtten".
Die schijnwerpers straalden een intens, maar niet verblindend, wit licht uit. Links was er nu een derde, vaalgeel licht zichtbaar. Het voorwerp bleef opnieuw stilhangen, alvorens met gematigde snelheid naar het noordoosten te vliegen en er te verdwijnen in de mist die boven Verviers hing. Tijdens de waarneming, die ongeveer vijf minuten duurde, werd geen enkel geluid gehoord. De getuigen waren zeer onder de indruk van het gebeuren.

(Naar Lumières Dans La Nuit N° 259-260, januari-februari 1986, enquête door Roger BRESLE)

SVL EVALUATIE: - HELIKOPTER
De verklaringen van de verschillende getuigen zijn eensluidend.
Enkel de zuster en de schoonbroer van Dhr. CARIA geven een min of meer afwijkend relaas. De eerste beweert dat zij op het voorwerp "een soort zwaailicht of iets dergelijks" zag. De tweede herinnert zich enkel "drie lichten in de vorm van een driehoek".
Veel voorkomend bij UFO-meldingen is de beschrijving van twee heldere lichtbundels waarachter een donker voorwerp schuilgaat met één of meerdere kleinere lichten. Meestal vormt de afwezigheid van geluid het vreemdste onderdeel van dit soort waarnemingen. Vliegtuigen en helikopters zijn de voor-de-hand-liggende verklaringen. De afwezigheid van geluid kan verband houden met de windrichting of, bij helikopters, met het gebruik van geluiddempers.
Bij dit specifieke geval is er geen enkel detail dat een verklaring als helikopter tegenspreekt. Wij begrijpen niet waarom de redaktie van LDLN die

mogelijkheid niet onderzoekt, terwijl zij wel de vliegtuighypothese weerlegt omwille van de gerapporteerde maneuvers.

■ WEGNEZ (Luik) - 08/08/1985 (omstreeks 22u15)

"Dhr. Marcel KAIRIS, wonende op de hoogten van WEGNEZ, had zijn blik gericht op het plaatsje CORNESSE, toen hij in de richting van het kerkhof een schitterende oranje bol opmerkte. Na enkele sekonden vloog deze weg in de richting van RECHAIN. Dhr. KAIRIS bevestigt een zwaar geluid te hebben gehoord op het moment dat het voorwerp opstartte. De getuige sluit de vliegtuighypothese uit en benadrukt dat de UFO op geen enkele manier verward kon worden met een voorwerp op de grond. Duur van de waarneming: 3 à 4 minuten."
(Lumières Dans La Nuit N° 259-260, januari-februari 1986, p. 35)

SVL EVALUATIE: - HELIKOPTER

■ ANDRIMONT (Luik) - 08/08/1985 ('s avonds)

"Ook Dhr. en Mevr. AALBERTS, een getrouwd koppel uit ANDRIMONT zouden die avond getuige zijn van een merkwaardig verschijnsel: 'Twee grote lichtpunten die naar VERVIERS vlogen en dan ineens een halve draai in onze richting maakten'. De UFO, in feite 'twee koplampen die gericht waren naar ANDRIMONT, verdween tenslotte in de richting van HENRI-CHAPELLE'. 'Het vlieggedrag, de snelheid waarmee het omdraaide en het bruuske stilhangen verbaasden ons', aldus nog Dhr. AALBERTS voor wie dergelijke maneuvers niets met een vliegtuig te maken hebben."
(Lumières Dans La Nuit N° 259-260, januari-februari 1986, p. 35)

SVL EVALUATIE: - HELIKOPTER

■ STEMBERT (Luik) - 08/08/1985 ('s avonds)

"Een vrouw uit STEMBERT die anoniem wil blijven, signaleert haar waarneming van 'twee grote, oranje lichten' dewelke zij boven WEGNEZ situeerde.
De lichten waren onbeweeglijk en er kwam geen enkel geluid vandaan. Na twee minuten zette het 'ding' zich in beweging en vloog het naar rechts, in de richting van ANDRIMONT. De getuige liep naar de eerste verdieping van haar woning en bemerkte van daaruit dat de UFO terug op zijn plaats van vertrek hing, boven WEGNEZ. Vervolgens zag zij de lichten zwakker worden, zich verwijderen en uiteindelijk 'met een verbazingwekkende snelheid' verdwijnen.
Terug op het gelijkvloers konstateerde zij dat het 'ding' weer daar was, maar ditmaal dichterbij en ter hoogte van VERVIERS. Door een verrekijker nam zij nog verschillende lichtjes waar die met het blote oog niet gezien werden.
Ook beschreef zij een langwerpige, donkere vlek, zonder duidelijke contouren, maar met twee oranje lichten die deden denken aan grote schijnwerpers.
Het geheel verplaatste zich zeer snel en in komplete stilte."
(Lumières Dans La Nuit N° 259-260, januari-februari 1986, p. 35)

SVL EVALUATIE: - HELIKOPTER

■ TIEGE (Luik) - 08/08/1985 ('s avonds)

Een laatste getuigenis komt van Mevr. PHILIPPE die, tesamen met haar zoon, vanuit TIEGE (ongeveer 10 km ten zuidoosten van VERVIERS) een onbeweeglijk en geluidloos voorwerp in de lucht zagen hangen. Volgens de waarnemers straalde het een krachtig geelachtig licht uit. Na enkele ogenblikken draaide het voorwerp om waardoor er een soort "romp" zonder vleugels zichtbaar werd.
Ook tijdens dit maneuver werd er geen enkel geluid gehoord.
Mevr. PHILIPPE is amateur-astronoom en preciseert dat het objekt zich op een azimut van 305° bevond (d.w.z. in het noordwesten) met een elevatie van 4°.
De getuigen schatten de hoogte van het fenomeen op ongeveer 500 meter, de afstand op circa 8 km. Na enkele minuten vervaagde het licht.
(Naar Lumières Dans La Nuit N° 259-260, januari-februari 1986, p. 35)

SVL EVALUATIE: - HELIKOPTER

Tot hier een serie waarnemingen die waarschijnlijk betrekking hebben op één en hetzelfde voorwerp. Wij vermoeden dat een zoekaktie van een helikopter, gewapend met twee krachtige zoeklichten de uitleg vormt voor deze meldingen.
Een navraag bij de plaatselijke politiediensten of bij de militaire autoriteiten van de luchtmachtbasis van Bierset had dit kunnen bevestigen.

■ HENGELO (Overijsel) - EIND/08/1985 (omstreeks 22u30)

Op een donderdagavond in augustus was Dhr. Henk LANTINK (36) samen met zijn vrouw getuige van een ongewoon verschijnsel. De getuigen waren TV aan het kijken toen zij, omstreeks 22u30, doorheen het raam en in zuidwestelijke richting, een wit flikkerlicht onbeweeglijk in de lucht zagen hangen. Na ongeveer 20 minuten werd het licht zwakker en roodachtig van kleur. Daarna verdween het "als een lamp die uitgedraaid werd". De schijnbare grootte van het verschijnsel vergeleek Dhr. LANTINK met de maan, maar dan iets kleiner.

(Brief van Henry KAMPHERBEEK aan Wim VAN UTRECHT op 09/03/1986 - SVL Vragenlijst ingevuld door Henk LANTINK op 14 november 1985)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE
Het onderzoek is in handen van Henry KAMPHERBEEK. De lange waarnemingsduur laat reeds vermoeden dat er in de richting van een astronomisch verschijnsel dient gezocht. De waarneming is echter zo arm aan details dat tal van verklaringen mogelijk blijven.

■ **HENGELO (Overijsel) - 25/02/1986 (omstreeks 20u)**

Ufo of kunstmaan

HENGELO — Een ongeïdentificeerd vliegend object - ufo - of een kunstmaan met kuren. Dat is de vraag van een aantal Hengeloërs en de heer Gosemeijer van de sterrewacht in Denekamp, nadat laatstgenoemde gisteravond telefoontjes binnen kreeg van Niek van Gils en Sascha Somberg uit Hengelo. Niek bevond zich omstreeks 20.00 uur op de ijsbaan en Sascha fietste over de Deurningerstraat, toen beiden naar hun zeggen gedurende geruime tijd een reeks snel knipperende geelachtige lampjes schuin omhoog zagen schieten, gevolgd door een baan hel rood licht, die weer overging in de knipperende lichten.

De jongens belden met de sterrewacht in Denekamp, maar de heer Gosemeijer had geen verklaring voor het verschijnsel, waarover hij ook van een inwoner van Denekamp een telefoontje had gekregen. „Ik dacht eerst aan een in de dampkring terugkerende kunstmaan maar dat kan niet want de lichten gingen blijkbaar omhoog. Bovendien leidt ik uit de verklaringen van de jongens af dat het voorwerp erg snel bewoog en in tegenstelling tot een kunstmaan die zijn baantjes rond de aarde maakt, nauwelijks te volgen was. Meer kan ik er niet van zeggen. Ik heb het zelf niet gezien".

(Hengelo's Dagblad van 26 februari 1986)

SVL EVALUATIE: - VUURPIJLEN
De laatste fase van een uiteengespatte vuurpijl, gevolgd door de lancering van een tweede vuurpijl, vormt de waarschijnlijke uitleg. In onze dossiers zijn gelijkaardige voorvallen terug te vinden.

■ **ENSCHEDE (Overijsel) - 28/02/1986 (19u09)**

Vrijdagavond, Mevr. B. (43) bevindt zich binnenshuis en wil net de inhoud van een asbak in de prullenmand werpen, wanneer zij door het raam een rechthoekig licht waarneemt. Het verschijnsel straalt een intens, maar niet verblindend, rood licht uit dat de getuige vergelijkt met Bengaals vuur. Naar de rand toe leunt de kleur eerder aan bij het paars. De schijnbare grootte schat zij op tweemaal de diameter van de maan. Het hangt onder de wolken en beweegt zich snel in haar richting. Mevr. B. besluit om ook haar kinderen (een dochter van 13 en een zoon van 12) op het verschijnsel attent te maken. De getuigen hebben de gelegenheid om het verschijnsel enkele sekonden door een verrekijker te observeren, alvorens het zich, na een korte stilstand, terug in beweging zet en uiteindelijk uit het zicht verdwijnt. Tijdens die laatste fase had het licht een ronde vorm aangenomen (ruit- of stervorm volgens de dochter) en was de kleur veranderd in rood-geel. "Het leek één grote lichtbundel", aldus Mevr. B. in de vragenlijst die zij voor SVL invulde.
De totale waarnemingsduur werd geschat op 1 minuut en 15 sekonden.
(Brief en samenvattend verslag van Henry KAMPHERBEEK aan Wim VAN UTRECHT op 9 maart 1986 - SVL Vragenlijst ingevuld door Mevr. B. op 8 maart 1986)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- helikopter, - interessant)

De waarneming lijkt interessant: het verschijnsel had een rechthoekige omtrek, was "tweemaal zo groot als de maan" en veranderde van richting. Bovendien gebeurde een deel van de waarneming met behulp van een verrekijker. Een simpele oplossing ligt niet voor de hand. M.b.t. de waarnemingsomstandigheden zijn er echter nog talrijke details die vaag blijven. Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk in welke richting het fenomeen werd opgemerkt. Een bezoek aan de waarnemingssite zou omtrent dit - en andere - details duidelijkheid kunnen brengen.
Ondertussen wordt het zoeklicht van een helikopter als beste kandidaat beschouwd. De verklaring van Mevr. B. dat het verschijnsel geleek op een grote lichtbundel, kan een aanwijzing zijn in die richting.

■ **ANTWERPSE AGGLOMERATIE (Antwerpen) - 11/03/1986 (kort voor 10u30)**

Knal omstreeks half elf

Bang !

Dinsdagvoormiddag kort voor half elf werd vrijwel iedereen brutaal opgeschrikt. Een scherpe, ijzige en harde knal schrikte de hele Antwerpse agglomeratie op. Gebouwen daverden lichtjes en ruiten rammelden in hun sponningen.

Bij een Burchts bedrijf sneuvelden ruiten.

Op diverse plaatsen werden hulpdiensten opgeroepen om te vragen wat er gebeurd was. Ook op onze redakties liepen meerdere telefoontjes binnen. Een ontploffing of een ramp in de haven behoorden tot de veronderstellingen. De Antwerpse 900-centrale deelde ons mee geen weet te hebben van een ontploffing en men dacht er veeleer aan een vliegtuig dat de geluidsmuur had doorbroken boven de agglomeratie — wat verboden is — omdat er duidelijk een nagalm te horen was.

In de kontroletoren van Deurne had men de knal eveneens gehoord, maar een juiste oorzaak kon men niet opgeven. Of een vliegtuig de geluidsbarrière (boven 1.000 km/u.) had doorbroken was moeilijk te achterhalen omdat het bereik van Deurne zich situeert op zo'n 2.500 voet (ca. 800 meter) hoogte. Ook bij de luchtverkeersleiding in Melsbroek was men zich van geen kwaad bewust.

Zie ook blz. 13

VERVOLG VAN p.1

Knal is drukgolf die supersonisch vliegtuig volgt

Bij de Luchtmacht was men gisteren op de hoogte van het feit dat zich in de loop van de ochtend een « incident » heeft voorgedaan. Er werd toegegeven dat er voor dinsdag omstreeks 10.30 u. oefenvluchten tegen supersonische snelheid gepland waren, maar niet boven het gebied waar de « knal » gehoord werd. De oefenvluchten werden op zeer grote hoogte (meer dan 15.000 m.) gehouden boven de Noordzee, in de richting van Koksijde. Er wordt over gewaakt niet door de geluidsmuur te gaan boven land, behalve in enkele aan de luchtmacht voorbehouden luchtwegen die nagenoeg helemaal boven het Waalse landsgedeelte liggen: tussen Kleine Brogel en Florennes of tussen die basis en het Duitse Bitburg.

Militaire vluchten op grote hoogte worden door de militairen gekontroleerd via eigen radarstations te Semmerzake en Glaaien. Alle gegevens worden daar op band geregistreerd en het zijn de bandopnamen van dinsdagochtend die nu zullen onderzocht worden omdat men op het eerste gezicht geen supersonische militaire toestellen noteerde boven het Antwerpse en het Waasland. ·/.

(Gazet van Antwerpen van 12 maart 1986)

SVL EVALUATIE: = DRUKGOLF SUPERSONISCH VLIEGTUIG
Bij koud weer is het mogelijk dat de knal die gepaard gaat met een vliegtuig dat supersonische snelheden haalt, afketst op hoge lagen van warme lucht. Aldus kan het geluid afgeweken worden over afstanden die 300 km van het vliegtuig verwijderd zijn. Een onderzoeksafdeling van het Amerikaanse ministerie van defensie kwam tot die bevinding nadat de Amerikaanse zeemacht en de NASA honderden rapporten van geheimzinnige knallen hadden onderzocht. Deze zouden zich rond de jaarwisseling 1977-'78 voorgedaan hebben aan de Oostamerikaanse kust. De Federation of American Scientists merkt daarbij wel op dat blijkbaar alleen de Franse Concorde in staat is dergelijke effekten te veroorzaken. Het feit dat er op het ogenblik dat de Antwerpse knal zich voordeed inderdaad oefenvluchten tegen supersonische snelheden aan gang waren boven de Noordzee is doorslaggevend geweest voor onze evaluatie.

■ **ZOTTEGEM (Oost-Vlaanderen) - 27/07/1986 (tussen 14u15 en 14u30)**

"Op zondag 27.7.86 zag ik, tussen 14u15 en 14u30, een donker voorwerp met een iets helderder omhulsel (halo ?) en met een vage banaanvorm, snel en juist onder de wolken bewegen. Het mat ± ½ cm bij gestrekte arm en vloog, zonder enig lawaai en zonder strepen na te laten, van O naar W door het zenith en doorkruiste een groot deel (± 3/4) van het firmament in een tijdspanne van ± 15 seconden. De windrichting was toen tegenovergesteld (van W-ZW naar O).
Ik had de indruk dat het in een lichte zig-zagbeweging vloog (kan schijn geweest zijn door mijn eigen beweging om het te volgen).
Volgens mij was het zeker geen ballon of helikopter en ook geen vliegtuig (ervoor en erna zag en hoorde ik - zoals zeer dikwijls - vliegtuigen passeren met nalating van duidelijke strepen en deze gaan steeds in de andere richting - van W naar O en schitteren meestal fel).
Omdat ik het langs de ene kant zo banaal vind en het langs de andere kant niet kan verklaren, heb ik zo lang gewacht het U ter kennis te brengen." "N.B.: Ik was enige getuige."
(Brief van Dhr. Nestor LIBERT aan Wim VAN UTRECHT op 8 augustus 1986)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE
Er werden te weinig details waargenomen. Een schets van het voorwerp (met aanduiding van de vliegrichting) is nodig vooraleer een zinvolle vergelijking met conventioneel vliegverkeer mogelijk wordt.

■ **BOSVOORDE (Brabant) - EERSTE HELFT/08/1986 (overdag)**

In haar nieuwsuitzending van 16 augustus 1986 besteedde de Belgische televisie aandacht aan de religieuze evenementen die zich nu al meer dan twee jaar in het Brabantse Bosvoorde voordoen. Tussen 21 juli 1984 en 14 juni 1985 zou een inwoner uit die gemeente, Dhr. André PESTIAUX, getuige zijn geweest van een reeks wonderbaarlijke verschijningen (volgens de ene bron een Christusfiguur, volgens de andere het "Heilig Hart".) Hoe dan ook, inmiddels is de Brusselse deelgemeente uitgegroeid tot het zoveelste Belgische verschijningsoord.
De korte reportage op het BRT-journaal toonde beelden van een bedevaartstocht, georganiseerd voor buitenlandse gelovers. Met PESTIAUX in de voorste rangen stapt de groep pelgrims door het Zoniënbos. Op een gegeven ogenblik richt de kamera zich op een Duitser die in de hevig schitterende zon "een kruis en een regenboog" meent op te merken. Een dame naast hem bevestigt iets gelijkaardigs te ontwaren. Op het televisiebeeld is evenwel niets van dit alles te zien. Kort daarop zet de pelgrim, luidop biddend, zijn tocht verder.
(BRT-journaal van 16 augustus 1986)

SVL EVALUATIE: = PSYCHO-RELIGIEUS WAANBEELD ("FOLIE-A-DEUX")

SUMMARY OF THE SVL JOURNAL No.5/18

For more details write to: SVL, Oever 28, 2000 ANTWERPEN. Belgium.

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. Its main purpose is to investigate reports of unusual phenomena that are said to have appeared in the sky and on the ground. The final goal of our investigative group is to establish a scientifically more acceptable level of research, worthy of the name "ufology".

SVL publishes a ~~trimonthly~~ journal in the Flemish language, called SVL Tijdschrift or SVLT. In December 1982 we decided to add English summaries to SVLT because we felt that certain contemplative articles (for example contributions received from French-speaking researchers) as well as our own accounts of CE-cases from Belgium and Holland, might be of interest to English-speaking "ufologists".

The price of an annual subscription to SVLT amounts to 200,- BF for 2 issues. If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36, to be addressed to: Wim van Utrecht, Oever 28, B-2000 ANTWERPEN. Belgium.

TRACE CASES IN BELGIUM - PART 3
A SURVEY AND SYNTHESIS OF BELGIAN CE II REPORTS
by Wim VAN UTRECHT

Part 1 in SVLT No. 4/16
Part 2 in SVLT No. 5/17

ADDENDUM PART 2

12 1954 | TOURINNE-LA-CHAUSSEE (province of Liége)

Place: Tourinne-la-Chaussée / Date: 1954 / Time: 9.30 pm / Number of witnesses: 2 / Reported phenomenon: beams of light / Reported colours: white and pink / Duration of sighting: 10 seconds

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - private edition]

Commentary: This case figures in the SOBEPS files, where it is classified as "unidentified CE II". No additional information is given. The type of physical effects is not described.

SVL evaluation: INSUFFICIENT

Please take note that, with the introduction of this new trace case, the case of "Turnhout-1956.07.06" receives number 13 instead of 12.

14 1957.08.FIRST HALF | SINT-TRUIDEN (province of Brabant)

In the beginning of May 1986, the Group for Study of Strange Aerial Phenomena (SVL) received a letter from Mr. Filip REKOMS of Sint-Truiden. He stated that, some twenty years ago, an acquaintance of his had experienced something unusual. The person in question had recently told him the following story:
"We were picking grapes, when suddenly, a white light was seen behind the trees. The light came down. The next day the small factory in the neighbourhood had burned down. The firemen did not know (an still don't know) what caused the fire." Further on in his letter, Mr. REKOMS writes: "I went to have a look at the site. The remains of the factory are still there. I personally found that the trees all slant in one direction (this may be due to the wind). Furthermore one finds that there is less grass compared with the surroundings."

[Letter from Filip REKOMS to Wim VAN UTRECHT on May 6, 1986]

We asked Mr. REKOMS to obtain more information about the incident and to send a résumé of his findings to SVL.
On July 22, he was fortunate enough to interview the only remaining witness still alive. It concerns Mrs. E.V.G. She is now in her late fourties and prefers to remain anonymous. The second witness, Mr. P.V.G. died several years

ago. This time, the female witness told a slightly different story. Mr. REKOMS typed it out as follows:
"It must have been in the reaping-time of the cherries or apples. Together with P., I went looking for the baskets because we intended to start picking the next day, when P. suddenly noticed a bright light. I watched it too. It looked like a pillar of light of uniform breadth. It was circular. The light covered a great deal of the wood, including a small piece of ground in front of the factory. The whole forest was lit up brightly. It did not move from its place; it just kept hanging (or standing) there. It was one great pillar of light. After a while we went back. While walking away from it I kept looking. It remained motionless above the wood. Finally, I could not see it anymore because the trees were getting in the way. Several days later the factory burned down."
Further on, the text mentions that the sighting occured late in the evening - "probably around 9.30 pm" - and that no sound was heard.

[Investigative notes by Filip REKOMS, dated August 1, 1986 / SVL archives No. 121]

Filip REKOMS' report included a sketched map of the site. A scale and compass-directions are not given (see figure on page 16 where "vijver" = pool, "laan" = road, "beek" = brook, "bos" = wood, "weide" = meadow, "fabriek" = factory and "getuige" = witness).

Commentary: The fire at the factory constitutes the central element of this trace case. According to Filip REKOMS, the remains are approximately at 200 to 300 metres from the place where the witness had been standing when she saw the light. An inquiry at the fire-service of Sint-Truiden revealed that there had indeed been a fire in the fifties, the precise date being August 15, 1957. As for the cause of the fire, the firemen have their own opinion. It was assumed that the fire was raised by burglars. It was well-known that all kind of things were stolen regularly from the factory.
During her first talk with Mr. REKOMS, Mrs. V.G. claimed that the factory had burned down the day after her sighting. During the July 22 interview, she speaks of "several days". Clearly her memory of the time-difference between both incidents is very vague. Mr. REKOMS wonders whether the fire and the sighting did not occur on the same day. In his investigative notes, he writes: "It remains possible that she saw the fire from the factory. Due to the rising air the flames might have been projected in the sky. On the other hand she did speak of a pillar of light that always kept motionless but, of course, this might have been an optical illusion."
It does indeed seem more rational to accept that the fire gave rise to a peculiar luminous phenomenon, than to assume the opposite. By which process the pillar of light precisely originated is still uncertain. After a lapse of 19 years, further details will be difficult to track down. As for the sighting conditions, too little is known about the weather situation, the topography, etc... It might also be of some importance to know what sort of products were manufactured or stored in the factory.
But then again, all these possibilities remain in the realm of speculation, for the simple reason that there may well be no causal relationship at all between the fire and the phenomenon reported by Mrs. V.G.

In his letter of May 6, 1986 Filip REKOMS describes two physical "anomalies" that struck him with regard to the grass and the trees that grow on the scene. He mentions (1) the slanted position of the trees, and (2) a decrease of grass compared with the surroundings. In his report of August 1, nothing can be found about this. We see no reason why we should place these "traces" in a mysterious context, especially because they were discovered only in 1986. We feel that they have to be considered as "irrelevant".

SVL evaluation: - ARSON
IRRELEVANT see (1) above
IRRELEVANT see (2) above

15 1958.10.31 | LOKEREN (province of East-Flanders)

"I was watching television, all curtains were closed; a very slow thunderbolt crossed the living-room, went straight through the wall and re-appeared at the front. When it passed in front of the television set, it looked as if flashes of lightning were coming out of the appliance."

[Le Soir: November 4, 1958 (testimony of Mr. VAN DE VCORDE from Lokeren)]

It appears that, at the same time, a fireball caused considerable dammage to the residences of the families DE MEYER, TAELMAN, VAN DEN DRIESSCHE and

BROECKHOVE. Mr. DE MEYER even got seriously hurt.
The havoc was preceded by the appearance of a blinding light above the town. At the same time, a similar phenomenon was observed above Erembodegem, 21 km south of Lokeren. Equally strange is the fact that, during the night of Sunday November 2, 1958, a luminous phenomena was reported over France and England. According to the newspaper Het Volk of November 4, 1958, thousands of people had witnessed the explosion of five blue spheres above the Normandy coast, at the level of Entretat, at about 8 pm. The globes were also seen in the sky above Dieppe and Le Havre.

[BONABOT, Jacques: "Belgique. Cas avec traces" in Bulletin du GESAG No. 79 (March 1985), page 11]

Commentary: Only the event of Lokeren is of interest to our study. Jacques BONABOT labels the case as "without any doubt an effect of ball lightning", but gives no information about the weather conditions on October 31, 1958.

SVL evaluation: = NATURAL CAUSE (- BALL LIGHTNING)

16 1965.09 | ROSIERES (province of Brabant)

Place: Rosières / Date: ?.09.1965 / Time: 7.30 pm / Number of witnesses: 1 / Reported phenomenon: beams of light / Reported colour: yellow / Duration of sighting: not given

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - private edition]

Commentary: This case figures in the SOBEPS files, where it is classified as "unidentified CE II". No additional information is given. The type of physical effects is not described.

SVL evaluation: INSUFFICIENT

17 1968.03 | LINSMEAU, RACOUR (province of Brabant/Liége)

Place: Linsmeau, Racour / Date: 03.1968 / Time: 3 pm / Number of witnesses: 1 / Reported phenomenon: not specified / Reported colours: white and transparent / Duration of sighting: 15 minutes

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - private edition]

Commentary: This case figures in the SOBEPS files, where it is classified as "unidentified CE II". No additional information is given. The type of physical effects is not described.

SVL evaluation: INSUFFICIENT

18 1968 | JUPILLE-SUR-MEUSE (province of Liége)

Place: Jupille-sur-Meuse / Date: 1968 / Time: 2 am / Number of witnesses: 2 / Reported phenomenon: circular / Reported colour: white / Duration of sighting: 15 seconds

[VANDER ELST, Michel: Listing SOBEPS, up-dating 31.12.1982 - private edition]

Commentary: This case figures in the SOBEPS files, where it is classified as "unidentified CE II". No additional information is given. The type of physical effects is not described.

SVL evaluation: INSUFFICIENT

19 1969.10.09 | HOLLOGNE-AUX-PIERRES (province of Liége)

In 1969 Jacques YERNA experienced a curious adventure. During an interview with investigators of the former"Laboratoires d'Analyse et d'Expérimentation Technique"(LAET) he made the following statement:
"On Thursday, October 9, 1969, I was returning with my horse to the riding-school 'Bourdouxhe' in Loncin. To get there I took the Rue des Quatres Arbres, right across the fields. It must have been around 7.45 pm. My horse 'Roumi' got on step by step. The sky was very clear, I could see all the stars. When we arrived at the small hedge (point A) I saw four red flashing lights - two in front and two at the back - coming from the direction of the illuminated sign

that is standing beside the motorway (azimuth: 298°). They were moving towards me in a straight line. I said to myself: 'It's an airplane. The airfield of Bierset is situated a little further on'. I also noticed, with irregular intervals, flashes of white light, comparable to magnesium light.
I then concluded that it could not be an airplane because they don't emit flashes.
While I was thinking about this, I rode on. Arriving at the end of the hedge (point B) - the four red lights were now on a level with the wood - it stopped (four lights = craft I). All of a sudden my horse began to tremble and pricked up its ears. At the corner of the wood (point E) I saw a flash of light, similar to the one emitted by the first craft, but much stronger.
I immediately looked in that direction (azimuth: 350°) and saw, straight above the trees, and some 10 metres above them (elevation: 10°), a silhouette that reminded me of a flying saucer. It was black and had the traditional shape of the flying saucer of Lac Tiotica (sic) that appears in the book of F. Edwards.
It hung motionless and carried four red flash-lights (craft II) in the same position as the other four lights that were still moving but had ceased to emit flashes. Suddenly, this second craft, started to move rapidly and took place behind the four lights of the other object. The distance between them was 60 to 70 metres. Compared with the first craft the second looked smaller than one half of its size. The eight red flash-lights (craft I + II) were now flying together, in the direction pointed out by the first craft. Finally they disappeared from view, between the two farms over there (azimuth: 128°, elevation: 5°), in the direction of"Station Service Sinclair". There were no more flashes. The full sighting lasted from ten to fifteen minutes.
I continued my way until I reached the wood. There I saw a car with its lights dimmed (point V). I first thought it belonged to a couple in love, but then I noticed a man standing alone in the field. At that moment my horse got a good fright, in spite of the fact that it is not scared easily. Moreover, it knows the environment well. I then returned to the riding-school where, according to my parents, I arrived very frightened.

[BAZZANI B., DELCORPS G. & WAGENER A.: Etude critique de l'observation faite par monsieur Jacques Yerna le 9 octobre 1969 à Hollogne-aux-Pierres (Belgique) pp. 2-3, LAET (January 1970) - interview with the witness on the sighting location, in the evening of October 24, 1969 (the notes between brackets were inserted by the investigators)]

Replying to a request for more information sent to him by Marc HALLET (at that time a member of the Belgian ADAMSKI-group BUFOI), Jacques YERNA made a sketch of what he calls "the side-view of saucer No. 2". You will find this sketch on page 18 of this issue. It was drawn on August 7, 1970. In the report drawn up by the LAET investigators, a map of the sighting location was enclosed. On page 19 you will find an adjusted version of this map. Points A, B, E and V refer to the witness' testimony.

So far as the sighting reported by Mr. YERNA is concerned.

In the early afternoon of Saturday, October 11, 1969, Jacques YERNA visited the site where he had observed the saucer shaped object when it hung motionless above the trees. A friend (Mr. Jacques MEAN) and a teacher of the Athenaeum of Montegnée (Mr. Pierre ZEEVAERT) accompanied him. We quote from LAET's investigative report:
"To get there they went right across the wood. They stated the presence of a great number of small paths and a considerable amount of trash. No unusual traces (broken branches, uprooted plants, etc...) were found. Arriving at point E (see map), they discovered four rectangles in which the leaves of the beets were flattened down. These rectangles measured 1 metre by 30 centimetres according to Mr. Zeevaert, and 2 metres by 75 centimetres according to Mr. Méan (he reported these dimensions to us on October 26, 1969). Between them the traces formed a square with sides of 6 to 8 metres. In the immediate surroundings no other flattened or dammaged leaves were found. Mr. Méan had brought his compass with him. At a distance of about 5 metres from the traces the needle pointed towards the north-west. indicating a deviation of 25 %.
Close to the metal poles, on which the barbed wire that surrounds the wood is attached, the magnetic deviation amounted to about 5 %.
On Wednesday, October 22, we searched the area with a Geiger counter.
In the proximity of the traces the number of signals per minute rose from 2 to 3 in comparison with the average of the measurements we took in the vicinity.
We established no deviation whatsoever of our compass-needle on the supposed location where the traces were discovered. We did however note a deviation of circa 5 % in the immediate surroundings of the metal poles.

[BAZZANI B., DELCORPS G. & WAGENER A.: Etude critique de l'observation faite

par monsieur Jacques Yerna le 9 octobre 1969 à Hollogne-aux-Pierres (Belgique), LAET - January 1970]

With his letter to Marc HALLET (dating from August 7, 1970), YERNA also enclosed a sketch of the traces that were discovered on October 11. The sketch is drawn from memory and appears on page 20.

In 1973 the Brussels research group SOBEPS published an article about YERNA's sighting. It was entitled "Rendez-vous à Grace-Hollogne" and appeared in the group's journal Inforespace (Vol. 2, No. 8). Jacques SCORNAUX who wrote the article, gave a fair account of the incident, based on LAET's investigative report. In his book Ufonauten in opmars ("The coming of the Ufonauts") Flemish author Julien WEVERBERGH presents a completely distorted version of SCORNAUX' article. We were quite surprised to discover this because WEVERBERGH's books had always been regarded as highly reliable (in 1972, together with Ion HOBANA, WEVERBERGH co-authored Ufo's in Oost en West, deel II, which was translated in English as UFO's from behind the Iron Curtain). In the Dutch part of this issue, on page 20 and 21, we amply criticize WEVERBERGH's account of the events. In this English section we shall restrict ourselves to ascertain our foreign readers that his rendering of the facts is truly grotesque. The case is depicted as one of the most fantastic case-histories of ufology.

Commentary: With the data that can be found in the investigative report published by LAET, it becomes possible to get a good picture of the circumstances in which the sighting and the discovery of the traces occured. We shall begin at the beginning: the sighting of October 9, 1969.
A young man, 16 years of age, is riding with his horse on a deserted rural road. Suddenly his attention is drawn towards four small flashing lights of red colour and one bright flash-light of white colour. The shape is difficult to distinguish, but he feels that the object is "almost circular" (such a description undeniabl-- reminds one of an airplane taking off. The airfield of Bi-rset is only 1 m away and the runway lies in prolongation of the course followed by the object: orientation NNE-SSW).
While the craft is approaching (the tension gets higher) the witness sees, at his right, a "flash" between the beets (the map of the sighting location tells us that the field over there is slightly inclined towards the direction where he situates the light. It is therefore well possible that the object was really in the air, and behind the field). Immediately the young man looks in the direction of the flash and notices, at 10 metres above the treetops, a dark silhouette with at the bottom, four red flash-lights in the same rectangular position as for the first object. He identifies the shape with a "UFO" that is pictured in a book of Frank EDWARDS (the investigative report mentions that this is not the only UFO book that YERNA read before his sighting). The witness describes this second craft as "smaller than one half of the first". Yet, this time, he is able to distinguish a more precise shape (an explanation might be that YERNA's imagination -nourished by literature - caught hold of him according as the sighting progressed). After a short standstill, the object begins to move (when the object was in the air and behind the field, we can imagine that its movement only became perceptible when it came close enough. If so, the standstill may have been illusory). It then moves behind the other object (keeping a distance of 60 or 70 metres) and together they disappear out of sight in the distance.
The car-episode immediately after the sighting, probably over-excited yerna's imagination. In itself, there appears to be little reason to regard this incident as mysterious. From a typed-out interview with the witness it appears that the man who was standing in the vicinity of the car, was looking in another direction, towards the Chaussée de Liège (see map on page 19). yerna himself admits that there was nothing unusual about the man, but then again he was too far away and it was too dark to distinguish any features. With regard to the car YERNA specified: "It must have been an old car, model 'Simca' or 'Versailles'...dark coloured, I think". When asked whether the horse had gone mad, the witness replied: "No, it was just a little nervous".

Did YERNA observe two airplanes of which the pilots wanted to inform each other of their position by lighting their strobe-lamps ? The LAET investigators have a different opinion. Their strongest argument is the absence of sound, a detail that can only be verified at the site and under the same conditions. As for the discovery of the traces, they too appear to be not as mysterious as might have been thought at first. We summarize:
Two days after the sighting, in the presence of a friend and a teacher, YERNA discovers four rectangular imprints. Mr. ZEEVAERT takes some photos of the traces. On October 16, the beets are digged-up on the spot. On October 18 and 22, the LAET team visits the sighting location. In the meantime the traces have disappeared. During their first visit, the investigators are lucky enough

to meet Mr. KERSTEN who owns the field. From him, they obtained the following information: During the digging-up of the beets on October 16, nobody had noticed anything suspicious in the proximity of the little wood. But then again, no special attention was given. Besides, children regularly come to play in the field as a result of which Mr. KERSTEN often finds broken leaves. This however is of little consequence for the winning of the beets.

At the end of their study report the LAET investigators drew the following conclusions with regard to the traces, the magnetic deviation and the increase of radio-activity:
"By way of test we tried to break the leaves of the beets. These break like glass. It is hard to explain how children, or other persons, created four precize rectangles without breaking a single leaf on the edges, especially when just walking from one rectangle to another would already cause a trace of dammaged leaves. The photos that were taken are not very convincing. One can hardly distinguish anything. Also bare in mind that Mr. KERSTEN had noticed nothing unusual. Mr. J.Méan made a good comparison: it was, he says, as if someone had pressed four plates on the beets and then had lifted them up from the air. As far as we are concerned, we never saw these famous traces and we have learned to be very suspicious about photos that show little or nothing. It is not unthinkable that the trio was determined to find traces.
The magnetic deviation measured with the compass of Mr. Méan does not prove very much either. In many cases it has been shown that magnetic effects attributed to UFOs, could be explained by natural causes. In the proximity of metal poles this deviation is very normal. Also worth mentioning is the strange fact that we did not register the deviation of the compass-needle in the vicinity of the traces. But then, our measurements were not carried out until ten days after the incident. The very weak increase of radio-activity close to the traces, should not be considered as proof either. At the time of the measurements we were five, concentrated around point E, and it is possible that our wristwatches were responsible for this increase."

In an appendix at the end of the report, B. BAZZANI elaborates on the deviations registered with the compass and the Geiger counter. At the time of the investigation, BAZZANI was LAET's Secretary. In a letter of February 22, 1970, he addressed the following comments to Fernand LAGARDE, collaborator of the French group "Lumières Dans La Nuit":
"a) As far as the deviation of the compass is concerned, we will not conceal that this is not very significant. To be acceptable as proof, one should have:
   1) made measurements before the event!
   2) made comparitive measurements after the event, for several days and under identical circumstances.
      Since this was not the case, we can not objectively consider these findins as proof. Measuring magnetic deviations is very delicate and has to be carried out by competent persons.
b) Our measurements of the radio-activity were carried out in the general spectrum. For the following reasons they are not scientifically valid:
   1) The soil was ploughed shortly before, and the very small increase of radio-activity that we registered is completely normal under such conditions.
   2) There does not appear to have been a landing in the true meaning of the word, because only the leaves were broken and the beets were not pressed into the soil. Under such conditions one can only expect a weak ionization radio-activity caused by radiation and not by contact.
   3) The time that elapsed between the sighting and the measurements is sufficient to dissolve possible weak radio-activity."

The investigative report published by LAET is very clear: the physical effects reported by YERNA, MÉAN and ZEEVAERT offer no confirmation for the sighting of October 9. As for the traces, only contradictory information was revealed: Jacques MEAN's estimate of the dimensions of the rectangles are twice as big as the estimates furnished by YERNA and ZEEVAERT. All three speak of four sharply defined traces, while the photos (not in our possession) revealed nothing special.
In a letter to the editor of SVLT (dated November 15, 1986) Marc HALLET (now a skeptic of pseudo-sciences living in the province of Liége) stressed that YERNA's school-teacher, Mr. ZEEVAERT, had an "enormous influence" on his pupils. In fact it was he who told the LAET investigators of the incident.
We may ask ourselves to what extent his personal interest in the UFO phenomenon influenced the strangeness factor of the case. YERNA and ZEEVAERT were both interested in the subject. Would it not be attractive in these circumstances, for the pupil to tell his teacher that he had seen a real UFO with his own eyes ? There is some reason to believe that YERNA must have been excited by this idea when, riding his horse in a deserted area, he was surprised by a series of bright lights.

Reading through the pages of the LAET report, one detail struck us because of its possible importance in looking for a non-mysterious explanation for the incident. When YERNA, MEAN and ZEEVAERT visited the sighting location on October 11, they noticed a considerable amount of trash in the wood close to the alleged landing-site. Unfortunately it is not specified what kind of trash was found, but it does not seem too far-fetched to assume that it consisted of empty cans, bottles, paper and other such things. Another interesting element is the statement made by Mr. KERSTEN, who confirms that childern regularly come to play in his field. Were there any youngsters camping on the spot in the beginning of October ? The dimensions of one rectangular trace (as reported by Mr. MEAN) is concordant with the dimensions of a sleeping-mattress. Within this context, the car and the man in the field, can easily be explained. The flash that YERNA saw close to the ground, might have been an electric torch lighted by one of the campers to see who was approaching their camping-site or perhaps to find out what had become of their companion who had left in the direction of the car and was standing in the field on the other side of the road. The lights in the sky may have been airplanes that were not recognized as such because of the exceptional and "provocative" circumstances in which the sighting occured.

We realize that our explanation of the traces is not completely satisfying. It presupposes that the estimates reported by Jacques MEAN are more reliable than those given by Mr. ZEEVAERT.

On October 31, 1986, Marc HALLET decided to resume contact with Jacques YERNA. His letter received no reply. It therefore appears that there is little hope left that new and relevant data will ever come to the surface, enabling us to give a definite judgement of this case.
The most interesting aspect remains the fact there has been a rather detailed investigation (as far as this was possible, knowing that the traces had disappeared one week after the sighting and two days before the arrival of the investigators).

SVL evaluation: - CAMPING YOUNGSTERS (-INTERESTING)

TO BE CONTINUED

THE EISON REPORT
A CRITICAL COMMENTARY

This issue features the first of two articles dealing with a document that became known as "the Eison report". The document presents a description and mathematical analysis of an alleged UFO photograph, taken in the small village of Eison, Switzerland, on July 26, 1975.

According to Guido ABTS, author of the report, this photo (see front cover of this issue) was taken on the same date and approximately same time of day as the better-known "Saas-Fee photo" (printed on page 3 of this issue). Remarkable fact: Eison lies only 22 miles west of Saas-Fee.

An English version of the original Flemish report, that numbered more than 40 pages, was sent to various UFO groups and researchers around the world. The distribution was organised by the Belgian group "UFO 21/UFO-Belgium".

In the first part of our commentary, Ronny BLOMME (author of the Sky Map manual) verifies the mathematical part of the Eison report. According to Guido ABTS a number of similarities between the object photographed at Eison and the object photographed at Saas-Fee, clearly indicate a direct connection between both independently reported incidents. After his analysis of the Eison report Ronny BLOMME came to very different conclusions. We quote:

"The analysis performed on this photograph suggested this was an interesting case. It supposedly showed that a large object (some 20 metres in diameter and 5 metres high) was present. The object was supposed to be axially symmetric, its apparent asymmetry being due to the reflection of sunlight.
Our analysis shows these results to be untenable. The distance to the object (derived by Guido Abts) is shown to be completely fictitious as it is the result of truncation errors in the calculations.
The model introduced by Abts to explain the apparent asymmetry does not work. The only reason this case might be worthy of some attention is its proximity (in space and time) to the famous Saas-Fee case."

In a preface, Wim VAN UTRECHT argues that the circumstances in which the Eison photo became known in UFO circles, are open to a lot of criticism.

In the second part of the article we hope to present some evidence indicating that the small brownish spot on the Eison photo is probably nothing more than a bird frozen in flight.

COMMUNIQUÉS

Catalogue OVNI Tourraine

Courant Décembre ou Janvier un quatrième document, toujours issu de l'université de Tours, sera proposé en souscription.

Ce document, a tuellement en cours de dactylographie, donne les détails des observations Tourangelles utilisées par les auteurs dans le poly intitulé Classification des témoins en fonction de leur appartenance à des types psychologiques (voir détails dans SVLT N° 5/17). Véritable Catalogue OVNI Tourraine il constitue un complément indispensable à toute personne ayant acquis le poly précédant. Mais il intéressera, de plus, tous les ufologues soucieux de compiler dans leurs archives la casuistique existante.

Vendu 150,- FF (reliure comprise) + 20,- FF de port. Vous pouvez réserver votre exemplaire dés maintenant en adressant un chèque libellé à l'ordre de Thierry PINVIDIC, 7 hameau de la Florida, F-91800 BRUNOY, France.

Pour l'étranger: chèque (pour la Belgique) ou mandat international (autres pays) à l'ordre de Henri SCORNAUX de 960,- FB + 128,- FB de port à adresser à H. SCORNAUX, rue des cultivateurs 55, B-1040 BRUXELLES, Belgique.

L'ASSOCIATION D'ETUDE SUR LES SOUCOUPES VOLANTES

ORGANISE

"RENCONTRES DE LYON" 18 - 19 - 20 Avril

L'AESV organise, durant le week-end pascal 1987 (18 - 19 - 20 avril), la première édition des "Rencontres de Lyon" qui sera, si tout va bien, une manifestation annuelle.

Nouvelles dans leur conception, ces rencontres, ouvertes à tous, seront partagés entre des exposés et des discussions libres. Quoique la date d'inscription soit fixée au 14 février 1987, il est souhaitable de se renseigner très rapidement et de s'inscrire* en appelant M. Perry Petrakis au (16) 42.27.26.18. si l'on veut être sûr de pouvoir bénéficier des facilités de couchage et de restauration offerts par le centre d'accueil. Les exposés, quant à eux, doivent être soumis très rapidement. ATTENTION : quoique cette manifestation soit ouverte à tous et contrairement à certaines pratiques courantes, aucune inscription, d'où qu'elle vienne, ne pourra être acceptée au-delà du 14 février 1987 dernier délai. Merci pour votre compréhension.

(AESV: B.P. 324, F-13611 Aix-en-Provence cedex 1, France)

* La langue officielle des "Rencontres de Lyon" sera le français.